

ಹಾಲಕ್ಕಿ ಒಕ್ಕಲಿಗರ
ಜನಪದ ಗೀತೆಗಳು

ಎನ್. ಆರ್. ನಾಯಕ

ಮಾರ್ಚ್, ೧೯೮೨

ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ
ಧಾರವಾಡ

ಉಪನ್ಯಾಸ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ

೩೩೪

ಹಾಲಕ್ಕಿ ಒಕ್ಕಲಿಗರ ಜನಪದ
ಗೀತೆಗಳು

ಎನ್. ಆರ್. ನಾಯಕ, ಎಂ.ಎ., ಪಿಎಚ್.ಡಿ.

ಪ್ರಸಾರಾಂಗ
ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಧಾರವಾಡ
ಜೂನ್, ೧೯೮೪

ಪ್ರಕಾಶಕರು :

ಎಸ್. ಬಿ. ನಾಯಕ

ನಿರ್ದೇಶಕರು, ಪ್ರಸಾರಾಂಗ

ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಧಾರವಾಡ-೫೮೦ ೦೦೩

ಪ್ರಥಮ ಮುದ್ರಣ : ೫,೦೦೦ ಪ್ರತಿಗಳು

ಜೂನ್, ೧೯೮೪

(C)

ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಧಾರವಾಡ

ಬೆಲೆ : ೫೦ ಪೈಸೆ

ಮುದ್ರಕರು :

ಹೆಚ್. ಗಂಗಯ್ಯ

ನಿರ್ದೇಶಕರು,

ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಮುದ್ರಣಾಲಯ

ಧಾರವಾಡ-೫೮೦ ೦೦೩

ಮುನ್ನುಡಿ

ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯವು ತನ್ನ ಪ್ರಸಾರಾಂಗದ ಮುಖಾಂತರ ಕೈಕೊಂಡು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಜ್ಞಾನಪ್ರಸಾರದ ಯೋಜನೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ 'ಉಪನ್ಯಾಸ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ' ಅತ್ಯಂತ ಮುಖ್ಯವೂ, ಜನಪ್ರಿಯವೂ ಆಗಿರುವುದು ಹೆಮ್ಮೆಯ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಈಗ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಆಡಳಿತ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿರುವ ನಾಲ್ಕು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಉಪನ್ಯಾಸ ಶಿಬಿರಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗುತ್ತಿದ್ದು, ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಮತ್ತು ಇದಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಕಾಲೇಜುಗಳ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು ಸಾಹಿತ್ಯ, ವಿಜ್ಞಾನ, ಸಾಮಾಜಿಕಶಾಸ್ತ್ರ ಮೊದಲಾದ ಶಾಖೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಂಡು ಶಾಸ್ತ್ರಸಮ್ಮತವಾದ ಸರಣಿಯಲ್ಲಿ, ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ತಿಳಿಯುವ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಶಿಬಿರಗಳಲ್ಲಿ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಜ್ಞಾನಭಂಡಾರದ ಅಲ್ಪಾಂಶವನ್ನಾದರೂ ಮಹಾಜನರ ಮನೆ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಒಯ್ದು ಮುಟ್ಟಿಸಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ ಈ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ನಿರೀಕ್ಷೆಗೆ ಮೀರಿದ ಮೆಚ್ಚಿಕೆಯೂ, ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವೂ ದೊರೆಯುತ್ತಿವೆ. ಜನರು ತಾವಾಗಿಯೇ ಮುಂದೆ ಬಂದು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಊರುಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಲು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಬರೆದು ಬಿನ್ನವಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸಂತೋಷದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ.

ಈ ಜ್ಞಾನಪ್ರಸಾರ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವದರಿಂದ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಹಾಗೂ ಕಾಲೇಜುಗಳ ಅಧ್ಯಾಪಕರಿಗೆ ಆಯಾ

ಪ್ರದೇಶದ ಜನತೆಯೊಡನೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಪರ್ಕ ಒದಗುವದಲ್ಲದೆ ಎಂತಹ ವಿಷಯವನ್ನಾದರೂ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿ ಹೇಳುವ ಹಾಗೂ ಅದನ್ನು ಸುಲಭ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿಳಿಸುವ ಅವಕಾಶ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಮನಮುಟ್ಟಿ ಸಹಕರಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಶ್ಲಾಘನೀಯ.

ಈ ಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ೩೩೩ ಪುಸ್ತಿಕೆಗಳು ಪ್ರಕಟವಾಗಿವೆ. ಅವು ಅಚ್ಚಾಗಿ ಹೊರಬಂದೊಡನೆ ಅವುಗಳ ಸಾವಿರಾರು ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಜನರು ಕೊಂಡು ಓದುತ್ತಾರೆ. ಅನೇಕ ಪುಸ್ತಕಗಳು ನಾಲ್ಕು-ಐದು ಮುದ್ರಣಗಳನ್ನು ಕಂಡಿರುವುದು ಈ ಮಾಲೆಯ ಉಪಯುಕ್ತತೆಯನ್ನೂ, ಜನಪ್ರಿಯತೆಯನ್ನೂ ವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ನಾಡಿನ ಪ್ರಗತಿಯ ಚಿಹ್ನೆಯೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ.

ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಈ ಸೇವೆಯ ಸಂಪೂರ್ಣ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನತೆ ನಾಡಿನ ಸರ್ವತೋಮುಖ ಪ್ರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಲುಗೊಳ್ಳಲೆಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇನೆ.

ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ
ಧಾರವಾಡ

ಡಿ. ಎಂ. ನಂಜುಂಡಪ್ಪ
ಕುಲಪತಿಗಳು

ಅರಿಕೆ

ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಪ್ರಸಾರಾಂಗದವರು ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಸಿದ್ದಾಪುರ ತಾಲೂಕಿನ ಹೇರೂರು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ, ೨೯ನೆಯ ಉಪನ್ಯಾಸ ಶಿಬಿರದಲ್ಲಿ “ಹಾಲಕ್ಕಿ ಒಕ್ಕಲಿಗರ ಜನಪದ ಗೀತೆಗಳು” ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಕುರಿತು ನಾನು ಮಾಡಿದ ಭಾಷಣವು ಇಂದು ಪುಸ್ತಕ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಉಪನ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ನಾನು ನನಗೆ ಲಭ್ಯವಾದ, ಹಾಲಕ್ಕಿ ಒಕ್ಕಲಿಗರ ಜನಪದ ಗೀತೆಗಳಿಂದ ಅವರ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪೋಷಣೆಗಾಗಿ, ಅವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಲಿತವಿರುವ ರೂಢಿ, ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಆಕರ ಗ್ರಂಥಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಶೇಖರಣೆಗಿಂತ ನನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರ ಪರಿವೀಕ್ಷಣೆಯ ಅನುಭವವನ್ನೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅವಲಂಬಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ಬಯಲಾಟ, ಹರಿದಿನ, ಶಾಸ್ತ್ರಸಂಪ್ರದಾಯ, ಕಥನ ಕವನಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿವರವಾಗಿ ಹೇಳಿ, ಉದಾಹರಣೆಗಳಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಬಹುದಿತ್ತು. ಆದರೆ ಪ್ರಬಂಧದ ಇತಿ ಮಿತಿಗೊಳಪಟ್ಟು ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮೊಟಕುಗೊಳಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಹೊಸ ವಿಚಾರಗಳಿದ್ದಲ್ಲಿ ಹಿಗ್ಗಿಸಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳು, ನನ್ನ ಸೀಮಿತ ಬುದ್ಧಿ ಪರಿಧಿಯ ಆಚೆಗುಳಿದಿರಬಹುದೆಂಬ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ನನಗಿದೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ಉಪನ್ಯಾಸ ಹಾಲಕ್ಕಿ ಒಕ್ಕಲಿಗರ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪರಿಚಯಕ್ಕೆ ಆಸಕ್ತಿ ತಾಳಿದವರ ಕುತೂಹಲ ಕೆರಳಿಸಿದರೆ ಸಾಕು, ನನ್ನ ಶ್ರಮ ಸಾರ್ಥಕವಾಯಿತೆಂದು ಬಗೆಯುತ್ತೇನೆ.

ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಉಪನ್ಯಾಸ ನೀಡಲು ನನಗೆ ಸೂಚಿಸಿದ, ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಪ್ರಸಾರಾಂಗದ ನಿರ್ದೇಶಕರಾದ ಶ್ರೀ ಚೆನ್ನವೀರ ಕಣವಿ ಅವರಿಗೂ, ಉಪ ನಿರ್ದೇಶಕರಾದ ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಬಿ. ನಾಯಕ ಅವರಿಗೂ, ಸಹಾಯಕ ನಿರ್ದೇಶಕರಾದ ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಎಂ. ಗುಡ್ಡೀನ ಅವರಿಗೂ ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸದಿರಲಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಧರ್ಮಸ್ಥಳ
ಮಂಜುನಾಥೇಶ್ವರ ಕಾಲೇಜು
ಹೊನ್ನಾವರ, ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ.
೨೦-೨-೧೯೮೨

ಎನ್. ಆರ್. ನಾಯಕ

ಅನುಕ್ರಮಣಿಕೆ

	ಮುನ್ನುಡಿ . . .	III
	ಅರಿಕೆ . . .	V
೧	ಹಾಲಕ್ಕಿ ಒಕ್ಕಲಿಗರು. . .	೧
೨	ಕುಣಿತ. . .	೯
೩	ಮನೋರಂಜನೆ. . .	೨೨
೪	ಶಾಸ್ತ್ರ - ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು . . .	೩೨
೫	ಆರಾಧನೆ. . .	೪೦
೬	ಒಗೆತನ. . .	೪೬
೭	ಕಥೆ. . .	೫೬
೮	ಕೊನೆಯ ಮಾತು. . .	೫೯

೧. ಹಾಲಕ್ಕಿ ಒಕ್ಕಲಿಗರು

೧. ಸಮಾಜ ವ್ಯವಸ್ಥೆ :

ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಇತರ ವಲಸೆಗಾರರಿಗಿಂತ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ, ಹಾಲಕ್ಕಿ ಒಕ್ಕಲಿಗರು ಮೈಸೂರು ಕಡೆಯಿಂದ ಬಂದು ತಳವೂರಿದರೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.^೧ ಈ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕಾರವಾರ, ಅಂಕೋಲಾ, ಕುಮಟಾ ಮತ್ತು ಹೊನ್ನಾವರ ಈ ನಾಲ್ಕು ತಾಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಇವರ ವಸತಿಯಿದೆ. ಘಟ್ಟದ ಮೇಲಿನ ತಾಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಲಕ್ಕಿಗಳು ಕ್ಷಚಿತ್ತಾಗಿದ್ದರೂ, ಅವರೆಲ್ಲ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಪಾಡಿಗಾಗಿ ಘಟ್ಟಕ್ಕೆ ದುಡಿಯ ಬಂದವರು. ಹಾಲಕ್ಕಿ ಒಕ್ಕಲಿಗರು ತಾವಿರುವ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ೧) ಹೆಬ್ಬಾನ ಕೇರಿ ೨) ಚಂದಾವರ ೩) ಗೋಕರ್ಣ ೪) ಅಂಕೋಲಾ ೫) ನಾಡ್ಗೇರಿ ಹೀಗೆ ಆಯ್ದು ಸೀಮೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ವಿಭಜಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಪ್ರತಿ ಸೀಮೆಗೆ ಸೀಮೆಗೌಡ, ಅವನ ಕೈಕೆಳಗೆ ಊರ ಗೌಡನಿರುತ್ತಿದ್ದನು. ಇವರೆಲ್ಲರ ಮೇಲೆ ಅರಸುಗೌಡ, ಪ್ರಧಾನಿಗೌಡ, ಗುರುಗೌಡ ರಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಪ್ರತಿ ಗೌಡನ ಕೈಕೆಳಗೆ ಕೋಲ್ಕಾರನಿರುತ್ತಿದ್ದನು. ಇವರೆಲ್ಲರ ಅಧಿಕಾರ ವಂಶಪರಂಪರೆಯಿಂದ ಬಂದಂಥವು. ಜಾತಿಯ ಜನರ ತಂಟೆ ತಕರಾರುಗಳನ್ನು ತೀರಿಸುವವ ಊರ ಗೌಡ; ಅವನಿಂದ ಜಗಳ ಬಗೆಹರಿಯದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಸೀಮೆಗೌಡ, ಅವನಿಂದಲೂ ಪರಿಹಾರ ದೊರಕದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅರಸುಗೌಡ ನ್ಯಾಯ ನಿಖಾಲೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅರಸುಗೌಡನ ತೀರ್ಮಾನವೇ ಕೊನೆಯದು.^೨

೧. ಓದು: Gazetteer of the Bombay Presidency Vol. XIV. P. 202

೨. ,, ,, ,, ,, P. 211-212

ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಈ ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಕುಸಿದಿದ್ದರೂ ಕೆಲವೆಡೆ ಇನ್ನೂ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿದೆ.

೨. ಸಂಸ್ಕೃತಿ:

ಹಾಲಕ್ಕಿ ಒಕ್ಕಲಿಗರನ್ನು ಟೊಟೆಮಿಸಂ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಸೇರಿದವರೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.^೨ ಈ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯವರು ತಮ್ಮ ಕುಲ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಪ್ರಾಣಿ ಇಲ್ಲವೇ ವನಸ್ಪತಿಗಳಿಂದ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವರು. ಕುಲ ಸಂಬಂಧವುಳ್ಳ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲವೆ ವನಸ್ಪತಿಗಳನ್ನು ಪಿತೃಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರಿಸಿ ಪೂಜ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಈ ಬಗೆಯ ಕುಲ ಸಂಬಂಧಕ್ಕೆ 'ಬಳ್ಳಿ' ಇಲ್ಲವೆ 'ಬಳಿ'ಯೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಸುಮಾರು ಇಪ್ಪತ್ತು ಬಳ್ಳಿಗಳು ನನಗೆ ಲಭ್ಯವಾಗಿವೆ: ೧. ಕೇದಗೆ ೨) ಕುಂಟಿ ೩) ಮಂಜಾಳ ೪) ಕೊಡಕಲ(ಕೊಡಸಿನ) ೫) ಗುರಾಣಿ (ಗುರಿನ) ೬) ಶಿರಾಳು ೭) ನೇಗಿ(ನೆಗ್ಗಿನ) ೮) ಬೆದ ೯) ದೇವನ (ದೇವರ) ೧೦) ಮುಸಗೆ (ಮುಸಗಿನ) ೧೧) ಕಡಿನ ೧೨) ಬಳಿ ೧೩) ಆಲಿ ೧೪) ದೇವಿ ೧೫) ಬರಕನ ೧೬) ಶಿರಿನ ೧೭) ಗೊಡಕ(ಗೊಟಕ) ೧೮) ಬೈರ ೧೯) ಮಂಗಳ ೨೦)ದ್ಯಾವಳ ಇತ್ಯಾದಿ. ಆಯಾ ಬಳ್ಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರು ತಮ್ಮ ಬಳ್ಳಿಯ ವನಸ್ಪತಿ ಇಲ್ಲವೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು, ನಾಶಗೊಳಿಸದೆ ಅವುಗಳ ಹಿತ ರಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಹಾಲಕ್ಕಿ ಒಕ್ಕಲಿಗರು ತಮ್ಮನ್ನು ಪಾಂಡವರ ಕುಲದವರೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಾಣಿ ಸಂಕೇತವುಳ್ಳ ಅರ್ಜುನನ ಕಪಿಧ್ವಜ, ದುರ್ಯೋಧನನ ಸರ್ಪಧ್ವಜಗಳು "ಟೊಟೆಮಿಸಂ" ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಸಂಕೇತಗಳಿರಬೇಕು. ಪಾಂಡವರು ಬಹುಪತಿತ್ವವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರೆಲ್ಲ ದ್ರೌಪದಿಯೊಬ್ಬಳನ್ನೇ ಭೋಗಿಸಿದರು.

೨. ಓದಾ: ಎಸ್. ಸಿಲ್ವಾ: ಕಾರವಾರ ಜಿಲ್ಲಾ ದರ್ಶನ ಪು. ೧೮

ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಲಕ್ಕಿ ಒಕ್ಕಲಿಗರಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಲಿತವಿರುವ ಅಣ್ಣನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು, ಅಣ್ಣ ಬದುಕಿರುವಾಗಲೇ ತಮ್ಮ ಭೋಗಿಸುವ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಪರಾವರ್ತಿತವೇಕು.^೪ ಹಾಲಕ್ಕಿ ಒಕ್ಕಲಿಗರು “ನಾವೂ ಹೇಳುತ್ತೇವೋ ಪಾಂಡೋರ್ ಪದನಾವಾ” ಎಂದು ಪಾಂಡವರನ್ನು ಕುರಿತು ಪದ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷ ಸಂತೋಷ ತಾಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಗೀತೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಂಡವರ ಕಥೆ ಹಾಗೂ ಪಾಂಡವರ ಪ್ರಸ್ತಾವ ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಬರುತ್ತವೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನು ಬೆದಕಿದಲ್ಲಿ ಹಾಲಕ್ಕಿಗಳು ತಮ್ಮನ್ನು ಪಾಂಡವರ ಕುಲದವರೆಂದು ಕರೆದುಕೊಂಡುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಂತಿಕೆನಿುದೆ.

೩. ಹಾಲಕ್ಕಿ ಶಬ್ದದ ಉಪಸತ್ತಿ:

‘ಹಾಲಕ್ಕಿ’ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಹಾಲು + ಅಕ್ಕಿ-ಎಂದರೆ ಹಾಲಿನಂತಹ ಚೆಳ್ಳಗಿನ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಯುವದರಿಂದ ಬಂದಿರಬೇಕೆಂಬ ಊಹೆಯಿದೆ.^೫ ಹೀಗೆನ್ನುವುದಕ್ಕಿಂತ ಒಕ್ಕಲುತನಕ್ಕೆ ಪೋಷಕವಾದ ಹಾಲು-ಹೈನದ(ಪಶು ಸಂಗೋಪನ) ವೃತ್ತಿ ಮತ್ತು ಅಕ್ಕಿಯ ಬೇಸಾಯ ಎರಡನ್ನೂ ಪ್ರಮುಖ ಹೋರೆಯನ್ನಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡ ಪ್ರಯುಕ್ತ, ‘ಹಾಲಕ್ಕಿ’ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಬಂದಿರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಸೂಕ್ತ. ಈ ಜನರಿಗಿರುವ ‘ಗೌಡ’ ಎನ್ನುವ ಅಡ್ಡಹೆಸರು ಗೋವಳ> ಗವುಳ> ಗವುಡ> ಗೌಡ ಹೀಗೆ ನಿಷ್ಪನ್ನವಾಗಿರಬೇಕು.^೬

೪ ಈ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಕಿಷ್ಕಿಂಧೆಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಹೋಲುತ್ತದೆಯೆಂದು ಶ್ರೀ ಗೌರೀಶ ಕಾಯ್ಕಿಣಿಯವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

೫. ಓದು: Gazetteer of the Bombay Presidency Vol. XIV. P.2.2.

೬. ಗ್ರಾಮ + ಮುಂಡ> ಗ್ರಾಮುಂಡ> ಗಾಮುಂಡ> ಗಾವುಂಡ> ಗೌಂಡ> ಗೌಡ ಎಂದೂ “ಗೌಡ” ಪದದ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಹಾಲಕ್ಕಿ ಒಕ್ಕಲಿಗರ ಗುಮಟೆಯ ಪದವೊಂದು, “ಮಾದೇವರಾಯನು ಹಾಲಿನ ಊಟಕ್ಕಾಗಿ ಹಾಲಕ್ಕಿ ಒಕ್ಕಲಿಗರನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನು.” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಮಾದೇವರಾಯನು ಹಾಲಕ್ಕಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಹೀಗೆನ್ನುತ್ತಾನೆ :

ಹಾಲಲ್ ಹುಟ್ಟಿದ್ರೋ ಹಾಲಕ್ಕಿ ಮಕ್ಕಳು ನೀವು
ಮಯ್ಯಾಗಿ ಮಾಡಿಯು ನಿಮಗಿಲ್ಲಾ |

ಹಾಲಕ್ಕಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತ ಇನ್ನೊಂದು ಐತಿಹ್ಯ ಹೀಗಿದೆ : ಹೊಲದಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಪರಮೇಶ್ವರನಿಗೆ ಪಾರ್ವತಿಯು ಮಣ್ಣು ಮಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಲು ಅನ್ನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವಾಗ ಹಾಲುಜಾರಿ ಬಿದ್ದಳು. ಮಡಿಕೆಯೊಡೆದು ಹಾಲು ಅನ್ನ ಮಣ್ಣು ಪಾಲಾಯ್ತು. ಅವಳು ಪುನಃ ಮನೆಗೆ ಬಂದು, ಹಾಲು ಅನ್ನ ಗಂಡನಿಗೊಯ್ದಳು. ಹೋಗುವಾಗ ಈ ಮೊದಲು ಹಾಲು ಅನ್ನ ಚೆಲ್ಲಿದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬಂದು ಕುಳಿತು, ಚೆಲ್ಲಿದ ಹಾಲು ಮತ್ತು ಅನ್ನ ದಿಂದ ಒಂದು ಹೆಣ್ಣು ಇನ್ನೊಂದು ಗಂಡು ಹೀಗೆ ಎರಡು ಗೊಂಬೆ ಮಾಡಿದಳು ಮತ್ತು ಹಾಲು ಅನ್ನದ ಮಡಿಕೆಯನ್ನೊಯ್ದು ಗಂಡನೆಡೆಹೋಗಿ, ಗಂಡನಿಗೆ ಬಡಿಸಿದಳು. ತಾನು ಬರಲಿಕ್ಕೆ ತಡವಾದ ಕಾರಣ ವಿವರಿಸಿದಳು. ಗಂಡನ ಊಟವಾದ ಮೇಲೆ, ಅವನನ್ನು ತಾನು ಮಾಡಿಟ್ಟ ಗೊಂಬೆಗಳೆಡೆ ಕರೆದು ತಂದು, ಅವುಗಳಿಗೆ ಜೀವದಾನ ಮಾಡಲು ಬೇಡಿಕೊಂಡಳು. ಗಂಡ ಅವುಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಣ ತುಂಬಿದ. ಅವರೇ ಹಾಲಕ್ಕಿ ಗೌಡ ಮತ್ತು ಗೌಡತಿಯರಾದರು. ಮುಂದೆ ಅವರ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಹಾಲಕ್ಕಿ ಸಂತಾನ ಬೆಳೆಯಿತು.^೨ ಈ ಎಲ್ಲ ಆಧಾರಗಳ ಮೇರೆಗೆ ಹಾಲು ಮತ್ತು ಅಕ್ಕಿ ಇವೆರಡರ ಜೊತೆಗೆ ಹಾಲಕ್ಕಿಗಳ ಸಂಬಂಧ ಹೆಣೆಯುವುದು ಸೂಕ್ತವೆನಿಸುತ್ತದೆ.

ಹಾಲಕ್ಕಿಯೆಂಬ ಶಕುನದ ಹಕ್ಕಿಯಿದೆ. ಈ ಹಕ್ಕಿಯಿಂದ ಇವರಿಗೆ ಈ ಹೆಸರು ಬಂದಿರಬಹುದೆ? ಲ

೪. ಚೆನ್ನಿಗಂಟದ ದಾರಿದ್ರ್ಯ :

ಹಾಲು ಮತ್ತು ಅಕ್ಕಿಯ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಇವರ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿಸಿದರೂ ಹಾಲನ್ನು ಇವರಿಗಿಲ್ಲ. ಇವರ ಪಾಲಿಗೆ ನಿತ್ಯ ರಾಗಿ ಅಂಚ್ಚಿ ಮತ್ತು ಉಳಿಕಡಿ.^೯ ಅನುಕೂಲಸ್ಥರು ಮಾತ್ರ ಕುಚ್ಚಾಗಿ ಅಕ್ಕಿ ಅನ್ನ, ಮೀನಿನ ಪಳದಿಗೆ^{೧೦} ಬಾಧ್ಯಸ್ಥರು. ಇವರ ಮುಗ್ಧ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ, ನಿರಕ್ಷರತೆಯ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಹಲವರ ಶೋಷಣೆಗೆ ಇವರು ಗುರಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅಸ್ಪೃಶ್ಯರಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಇವರ ಸ್ಥಿತಿ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯರಿಗಿಂತ ಮಿಗಿಲಾಗಿಲ್ಲ.

ದುಡಿಮೆ ಹಾಲಕ್ಕಿಗಳ ಬಾಳ ಸಂಗಾತಿ. ಇವರ ಕುಟುಂಬದ ಕೇಂದ್ರ ಬಿಂದು ಹೆಣ್ಣು. ಕುಟುಂಬದ ಕೆಲಸ ಬೊಗಸೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವಳದೇ ಸಿಂಹಪಾಲು. ಹೊತ್ತಾರೆ ಯಾರು ಏಳುವ ಮೊದಲಿದ್ದು ಮನೆಗೆಲಸ ಮುಗಿಸಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸಂತ್ಯೈಸಿ, ಅಂಬಲಿ ಬೊಡ್ಡೆ ಹೊತ್ತು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನಡೆಯಬೇಕು. ತಿರುಗಿ ಮನೆಗೆ ಬರುವುದು ಹೊತ್ತು ಕಂತುವಾಗ. ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಇವರಲ್ಲಿ ಬಿಡುವಿಲ್ಲ. “ಶಿದ್ದೆ^{೧೧} ಯಂತಾ ಮಕ್ಕಿದ್ದೆ ಶಿದ್ದೆ ತರೂಕ್^{೧೨} ಆದಾರಾ” ಎನ್ನು

೮. ಶ್ರೀ ಗೌರೀಶ ಕಾಯ್ಕಿಣಿ ಹೀಗೆ ಊಹಿಸುತ್ತಾರೆ : ಪಾಲಕಿ = ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ ಹಾಲಕಿ = ಹಾಲಕ್ಕಿ. ಹಲಾಕ್ ಅಂದರೆ ಹಿಂದಿಯಲ್ಲಿ Labour oppressed ಅಂದರೆ ಈ ಜನ ಮೂಲತಃ ಬೇಸಾಯದ ತೀರ ಕೆಳಮಟ್ಟದ (ಶ್ರೇಣಿಯ) ದಲಿತ ಕೂಲಿಕಾರರು Land Labourers. ಅವರಿಗೆ ಅದೊಂದೇ ಗೊತ್ತು. ಹಲಾಕ್‌ದಿಂದ ಹಾಲಕಿ (ಹಾಲಕ್ಕಿ) ಬಂದಿರಬಹುದು.

೯. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹುಳಿ ಪದಾರ್ಥ. ೧೦. ಮೀನಿನ ಸಾರು.

೧೧. ನಾಲ್ಕು ಸೊಲಿಗೆಯ ಅಳತೆ ಪಾತ್ರೆ ೧೨. ತರಲಿಕ್ಕೆ

ತ್ತಾರೆ ಹಾಲಕ್ಕಿಗಳು. ಆದರೂ ಕ್ರಮಬದ್ಧ ಜೀವನ ಆರಿಯ ದವರೂ ಬೋಳೆಯ ಸ್ವಭಾವದವರೂ ಇವರಾದ್ದರಿಂದ ಇವರಲ್ಲಿ ದಟ್ಟದಾರಿದ್ರ್ಯ ತುಂಬಿದೆ.

೫. ಸರಸ ಸುಂದರ ಬದುಕು :

ವಾಸ್ತವಿಕ ಬದುಕಿಗೆ ಬೆನ್ನುಮಾಡಿ. ಇಲ್ಲಿದ್ದಕ್ಕೆ ಕೈಚಾಚು ವವರಲ್ಲ ಹಾಲಕ್ಕಿಗಳು. ಭೌತಿಕ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಟ್ಟು, ಲೌಕಿಕ ಸುಖ ಭೋಗದಿಂದ ವಂಚಿತರಾಗದೆ ಸಿಕ್ಕಷ್ಟು ಸುಖ ದಲ್ಲಿಯೇ ಸಂತೃಪ್ತಿ ಪಡೆಯುವವರು. ತಮ್ಮ ಕುಟುಂಬ, ಹೊಲ, ಮನೆ, ತಮ್ಮೂರು ಮತ್ತು ಪೇಟೆ ಇವಿಷ್ಟೆ ಹಾಲಕ್ಕಿ ಒಕ್ಕಲಿಗರ ಪ್ರಪಂಚ. ಒಂಡುಕೋರುತನ, ಕ್ರಾಂತಿ ಅವರಿಂದ ದೂರ. ಯಾರು ಎಷ್ಟೇ ಹಿಂಸಿಸಲಿ ಶೋಷಣೆ ಮಾಡಲಿ ಮೂಕ ಪಶುವಿನಂತೆ ಸಹಿಸಿ, ಗುರು ಹಿರಿಯರಲ್ಲಿ, ದೇವರಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ ಗೌರವವನ್ನು ಅರ್ಪಿ ಸುವಲ್ಲಿಯೇ ಬದುಕಿನ ಸಾರ್ಥಕತೆ ಕಂಡುಕೊಂಡವರು. ಅವರ ನಡೆನುಡಿಗಳೆಲ್ಲ ನೇರ, ಸರಳ. ಅವರ ಬದುಕು ಬಿಚ್ಚುಮಗ್ಗಿ. ಸ್ವಚ್ಛಂದ ಸುಂದರವಾದ ದ್ವಂದ್ವವಿಲ್ಲದ ಪ್ರಶಾಂತ ಜೀವನ ಅವ ರದು. ಮಳೆ, ಬೆಳೆ ಸಮೃದ್ಧಿಯಾದರೆ ಹಿಗ್ಗಿ ಕುಣಿದರು; ಇಲ್ಲ ತಪ್ಪಗಾದರು. ಇದ್ದರೆ ಉಂಡರು; ಇಲ್ಲ ನೆಕ್ಕನೆ^{೧೩} ಬೋನ^{೧೪}ಕ್ಕೆ ಮುಖಮಾಡಿಯೋ, ಅಡ್ಡ ಮಲಗಿ, ಗಾಂಡಿಗಂ^{೧೫}ಕ್ಕೆ ಹಾಕಿಯೋ ಮಲಗಿದರು.

ತಾವು ಬೆವರು ಸುರಿಸಿ ದುಡಿದು. ಬರಿನೆಲದಲ್ಲಿ ಉಟ್ಟ ಕಚ್ಚೆಯ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿದರೂ, ಸುಪ್ಪತ್ತಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಮಲಗುವ ಶೋಷಕರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇವರಿಗೆ ತಿರಸ್ಕಾರವಿಲ್ಲ. ಬೆಳೆದದ್ದು ತಮಗೆ ಸಾಲದಿದ್ದರೂ, ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದವರನ್ನು ಇವರು ಹಿಂಕೆದ್ದು

೧೩. ಮೇಲ್ಮುಖ ಮಾಡಿ ೧೪. ಆಕಾಶ ೧೫. ತೊಡಗಳ ಮಧ್ಯ.

ಕಳಿಸಲಾರರು. ತಮಗಿಲ್ಲದಾಗ ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಕೈಚಾಚುವ ಬುದ್ಧಿಯೂ ಇವರಿಗಿಲ್ಲ.

೬. ಹಾಡು ಬದುಕಿನ ಒಡನಾಡಿ :

ಇವರ ದುಡಿಮೆಯ ದಣಿವನ್ನು ಅವಿಗೊಳಿಸಿ, ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ನೆಮ್ಮದಿ ಕೊಡುವ ಜೀವನ ಸಂಗಾತಿಯೆಂದರೆ ಹಾಡು-ಪದ. ಅವರು ಪಟ್ಟಪಾಡೇ ಪದ-ಪಾಡು. ಇವರ ಬದುಕಿಗೂ ಹಾಡಿಗೂ ಅವಿನಾಭಾವಿ ಸಂಬಂಧ. ಇವರ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ ರಾಗ ಲಯಗಳಿಗೇ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯ. ಅನೇಕ ವೇಳೆ ಅರ್ಥ ಗೌಣ :

ಹಾಡೀನ ದನಿಕೇಳಿ ಹೂಡೂಕೋದಣ್ಣ ಬಂದ
ಹಾಡೆಂಗೇ ಇರ್ಲೆ ದನಿಚೆಂದ | ತಂಗೀ ಕೇಳೇ
ಹಾಡೀನ ದನಿಗೆ ಹಚುಂ ವಿಲ್ಲ!

ಹಾಡು, ಹಾಡಿನ ಮಾಧುರ್ಯ ಹೇಗಿದ್ದರೂ, ಅದರ 'ದನಿ' ಧಾಟಿ ಚೆಂದ. ರಾಗಾಲಾಪ ಮನಮೋಹಕ.

ಹಾಡು ಹೇಳಿದರೆ, ಬೆಳೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ; ಪ್ರಾಣಿ ಸಸ್ತುಗಳೂ ಮೋದ ತಾಳುತ್ತವೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಹಾಲಕ್ಕಿಗಳಲ್ಲಿದ್ದಂತಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ಹೂಡುವಾಗ, ಬಿತ್ತುವಾಗ, ಸಸಿ ನೆಡುವಾಗ, ಕಳೆ ತೆಗೆಯುವಾಗ, ಒಂದೇ ಸವನೆ ಹಾಡಿದರು; ಮೈದಣಿವು ಮರೆತು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಹಗುರಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡರು: ಸುತ್ತು ಮುತ್ತು ಲಿನ ಪರಿಸರವನ್ನು ಉಲ್ಲಸಿತಗೊಳಿಸಿದರು. ಇವರಿಗೆ ಹಾಡು ಕೇವಲ ಮನೋವಿಲಾಸಕ್ಕಲ್ಲ, ಪರಿಸರದ ಹಿಗ್ಗಿಗೆ, ಸಾಮವೇದವನ್ನು ಈ ಜನ ಅರಿಯದಿದ್ದರೂ ಹಾಡಿನಿಂದ ಸಕಲ ಪ್ರಪಂಚ ತಣಿಯುತ್ತದೆಯೆಂಬ ನಂಬಿಕೆಗೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡವರು.

ತಮ್ಮನುಭವಕ್ಕೆ ನಿಲುವುದ ವಸ್ತುವಿನತ್ತ ಕೈಚಾಚಿ ಹೈರಾಣಾ ಗುವ ಮಂಕುತನ ಹಾಲಕ್ಕಿ ಒಕ್ಕಲಿಗರಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಅವರ ಬೇಟೆ, ಬೇಸಾಯ, ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ವಸ್ತು ವಿಶೇಷಗಳು, ದೇವರು ಹಬ್ಬ ಹರಿದಿನಗಳು, ಇತಿಹಾಸ ಪುರಾಣ ಪ್ರಸಂಗಗಳು, ಕೌಟುಂಬಿಕ ಜೀವನದ ಹತ್ತು ಹಲವಾರು ಸಮಸ್ಯೆಗಳು, ಇವರ ಹಾಡಿನ ವಸ್ತುಗಳಾಗಿವೆ. ಇವರ ಹಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಇವರ ರಸಿಕ ಬದುಕಿನ, ಜೀವನ ಸೌಂದರ್ಯದ, ನೀತಿ ನಿಯಮಗಳ, ರೂಢಿ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳ ಪರಿ ಪಾಕವನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಈ ಹಾಡುಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಲಕ್ಕಿಗಳ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುವ ಪುಟ್ಟ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನಿಲ್ಲಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

೨. ಕುಣಿತ

೧. ಹಾಲಕ್ಕಿ ಒಕ್ಕಲಿಗರ ಕುಣಿತಗಳು :

ಬೇಟೆಗಾಗಿ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಅಲೆಯುವ ಹಾಲಕ್ಕಿ ಒಕ್ಕಲಿಗರ ಮನಸ್ಸನ್ನು, ಕಾಡಿನ ಗಿಡಬಳ್ಳಿಗಳ ಬಳುಕು, ವಿಗ ಮೃಗಗಳ ಸ್ವಚ್ಛಂದ ಕುಣಿತ ಸೆರೆಹಿಡಿದಿರಬೇಕು. ಬೇಟೆಯಾಟದಿಂದ ದೊರೆತ ಮಾಂಸ, ಬೇಸಾಯದಿಂದ ಕಣಜ ತುಂಬಿದ ಧಾನ್ಯ ಅವರ ಹಿಗ್ಗಿಗೆ ಕೋಡು ಮೂಡಿಸಿರಬೇಕು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಆನಂದವನ್ನು ಸುತ್ತ ಮುತ್ತಲಿನ ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನನುಕರಿಸಿ, ಕುಣಿತದ ಮೂಲಕ ಅಭಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗೊಳಿಸಿದರು. ಇವರ ಕುಣಿತ ಸರಳ ಆದರೆ ಆಕರ್ಷಕ. ಕುಣಿತ ದಲ್ಲಿ ಉತ್ಸಾಹ, ಆವೇಶಗಳು ಹೆಚ್ಚು. ಇವರ ಭಾವಪ್ರಕಾಶನ ಮೊದಲು ಕುಣಿತದ ಮೂಲಕ; ಆಮೇಲೆ ಕುಣಿತದಲ್ಲಿ ಹಾಡು ಬೆರೆತುಕೊಂಡಂತಿದೆ. ಕುಣಿತದ ಹಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಥ ಗೌಣ, ಕುಣಿತಕ್ಕೇ ವಿಶೇಷ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯ.

ನೃತ್ಯವು ದೇವತೆ, ಭೂತ, ಪ್ರೇತಗಳಿಗೂ ಸಂತೋಷ ನೀಡುವುದೆಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಕ್ರಮೇಣ ಇವರಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದಂತಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಇವರಲ್ಲಿ ಅನಿಷ್ಟ ನಿವಾರಣೆ ರೋಗ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ದೇವರ ಕೃಪಾರ್ಜ ನೆಗೆಲ್ಲಾ ಕುಣಿತವನ್ನು ಬಳಸುವ ರೂಢಿ ಬೆಳೆದುಕೊಂಡಿದೆ.

ಬಹುದೇವತಾರಾಧಕರಾದ ಹಾಲಕ್ಕಿಗಳು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕುಣಿತಗಳನ್ನು, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದೇವತೆಗಳ, ಸಂತ್ಯಪ್ತಿಗಾಗಿ ಹಾಡಿ ಕುಣಿದರು. ಈ ನೃತ್ಯ ಸೇವೆಯೇ ಅವರು ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸುವ ಪೂಜೆ, ಅವರ ಕುಣಿತ ಮನೋರಂಜನೆಗಾಗಿ ಅಲ್ಲ;

ಆತ್ಮಶುದ್ಧಿಗೆ. ಆರಾಧನೆಯ ಪನ್ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಂದೆದ್ದ ಅವರ ನೃತ್ಯಗಳು, ದೈವಿಕ ಶ್ರದ್ಧೆಯ ಪರಿಮಳವನ್ನು ಹರಡುವಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸಾರ್ಥಕತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತವೆ. ತಮ್ಮ ಕುಣಿತಗಳ ಪಾವಿತ್ರ್ಯವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವನ್ನು ಧಾರ್ಮಿಕ ವಿಧಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದರು. ಯಾವುದೇ ಕುಣಿತ ಹಾಗೂ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಯಾವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದರೂ ಹಾಡಿ ಕುಣಿಯಬಹುದಾದರೂ ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಕುಣಿತ ಇಂತಹ ಹಾಡು ಎಂದು ಕೆಲವೊಂದು ನಿರ್ಬಂಧ ಹಾಕಿ, ಕಲೆಗಳ ಆಗ್ಗದ ಪ್ರದರ್ಶನವನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಿದರು. ಹೀಗಾಗಿ ಒಂದು ಕಲೆ ಎಷ್ಟೇ ಜನಪ್ರಿಯವಾದರೂ, ಅದನ್ನು ಬೇಕೆಂದಾಗ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲಾಗದು. ಆಯಾ ಕಲಾ ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಮೀಸಲಾದ ದಿನ ಬರಬೇಕು. ಹೀಗಾಗಿ ಸುಗ್ಗಿಯ ಕೊಲಾಟ, ಬೆದ್ರಂಡೆ, ತಾರ್ಲಿ ಮುಂತಾದ ಕುಣಿತಗಳು ನಮಗೆ ಬೇಕಾದಾಗ ನೋಡಸಿಗವು. ಈ ಕುಣಿತಗಳು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗಾಗಿ ಪ್ರದರ್ಶಿತವಾಗುವವು.

ಕುಣಿತದಿಂದ ಸಸ್ಯಾದಿಗಳು ಮೋದಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ: ಕ್ಷಾಮ ಡಾಮರಗಳು ಕಾಲ್ಚೀಳುತ್ತವೆ; ಫಲ ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತದೆ; ಬೇಟೆ ಫಲಪ್ರದವಾಗುತ್ತದೆ ಮುಖ್ಯ ನಂಬಿಕೆ ಇವರದು. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಬಿತ್ತುವಾಗ ಸಸಿ ನೆಡುವಾಗ, ಬೆಳೆ ತೊನೆಯುವಾಗ, ಧಾನ್ಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಿದಾಗ, ಉತ್ಸವ ಏರ್ಪಡಿಸಿ ಇವರು ಹಾಡಿ ಕುಣಿಯುತ್ತಾರೆ.

ಅ. ಸುಗ್ಗಿಯ ಕುಣಿತ :

ಹಾಲಕ್ಕಿ ಒಕ್ಕಲಿಗರ ಸುಗ್ಗಿಯ ಕುಣಿತ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿಗೆ ಕಲಶಪ್ರಾಯವಾದ ಕುಣಿತ. ವಿಕಸಿತ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಜಂಗಮ

ರೂಪವಾಗಿ ಈ ಕುಣಿತ ಹೊಮ್ಮಿದಂತಿದೆ. “ಸುಗ್ಗಿಯ ಮಕ್ಕಳು” ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಉಡುಗೆ ತೊಟ್ಟು, ತಲೆಗೆ ತುರಾಯಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು, ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೋಲು ಇಲ್ಲವೆ ಹೀಲಿಕುಂಚ-ಕೋಲು ಹಿಡಿದು ಕುಣಿಯುತ್ತಾರೆ. ಸುಗ್ಗಿಯ ಮೇಳದವರ ತುರಾಯಿವೇಷ, ಪಗಡೆ ವೇಷ, ಕರಡಿವೇಷ, ‘ಹಗಣ’ವೇಷ, ಮರಕಾಲು ಕುಣಿತ, ಮೊದಲಾದುವೆಲ್ಲ ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನ ರುಚಿಯವರಿಗೆ ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನ ರಂಜನೆ ನೀಡುವಲ್ಲಿ ನೆರವಾಗುತ್ತವೆ.

ಸುಗ್ಗಿಯ ಮೇಳ ಊರ ಮೇಲೆ ಕುಣಿಯಲು ಹೊರಡುವುದು ಫಾಲ್ಗುಣ ಶುದ್ಧ ದಶಮಿಯಂದು ಮೇಳ. ಕರಿದೇವರ ಕಳದಿಂದ ಹೊರಡುವ ವಾಡಿಕೆ. ಆಗ ಮಾದೇವರಾಯನ ಹಾಡು ಹಾಡುವರು :

ಸೊ-ಮಿ ಹುಟ್ಟಾಕಿನ^೧ ಮೊದಲೆಯೆ

ಭೂಮಿ ಹುಟ್ಟಾಕಿನ ಮೊದಲೆಯೆ

ಸ್ವಾಮಿ ಮಾದೇವರಾಯ ಹುಟ್ಟಿ ಬಂದಾನೆ ಕೋಲೆ.

ಹಿಡ್ವೇಲಂದ್ರ ಮರ್ದೇಯಿಲ್ಲ

ತಡ್ವೇಲಂದ್ರ ಮರ್ದೇಯಿಲ್ಲ

ಅಂತರಳಿ^೨ ಮೆ-ನೆ ಆಡೂತಯ್ಯಾನೊ ಮಾದೇವರಾಯ.

ಈ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಹುಟ್ಟು, ದೇವತೆಗಳು, ಜೀವ ಕೋಟಿ ಹಾಗೂ ಹಾಲಕ್ಕಿಗಳ ಹುಟ್ಟಿನ ಅದ್ಭುತ ರಮ್ಯ ವರ್ಣನೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಹಾಡಿನ ಎರಡು ಮೂರು ಪಾಠಗಳು ಲಭ್ಯವಿವೆ. ಮಾದೇವರಾಯನು ಪಾರಿವಾಳದ ಮೊಟ್ಟೆಯಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿದ ಕತೆ, ತುಂಬಾ ಸೊಗಸಾಗಿದೆ : ಮೊಟ್ಟೆಯ ಬೆಳ್ಳಗಿನ ಲೋಳೆಯಿಂದ ಸಮುದ್ರ, ಕೆಂಪು ಲೋಳೆಯಿಂದ ಭೂಮಿ, ಮೇಲಿನ ಕವಚದಿಂದ ಆಕಾಶವಾಯಿತಂತೆ. ಈ ಜಾನಪದ ಪ್ರಜ್ಞೆ

೧. ಹುಟ್ಟುವ

೨. ಅಂತರಾಳ

ಯಂತೆ ಈ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವಾದದ್ದು ಅಂಡದಿಂದಲೇ; ಅದರ ಅದು ಬ್ರಹ್ಮನ ಅಂಡವಲ್ಲ ಪಾರಿವಾಳದ ಅಂಡ!^೧

ಭೂಮಿ ಹುಟ್ಟುವಾಗ ಮೆತ್ತಗಿತ್ತಂತೆ :

“ಹೆದರಲು ಬೆ-ಡ ಭೂಮಿ | ನೆಡಗಲು ಬೆ-ಡ ಭೂಮಿ

ಕಲ್ಲು ಕಾಣಾರಾ ಬಲುಮಿ | ಕೊಡ್ತೇನೆ ಬೂಮಿ ತಾಯೆ”

ಎಂದು ಮಾದೇವರಾಯ ಭೂಮಿಗೆ ಕಲ್ಲು ಕಾಣಾರ ಗಟ್ಟಿತನವನ್ನು ಕೊಡುವನಂತೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಪಾಠದಲ್ಲಿ ಭೂಮಿ ಮೆತ್ತಗಿದ್ದ ಅಂಶ ತುಂಬಾ ಅಲಂಕಾರಿಕವಾಗಿದೆ :

ಹಸಿಮಕ್ಕೇ^೪ ನೆತ್ತಿಯೇ ಅಳಿದಂಗ^೫

ಅಳದಾವಲೋ ಈವಾಲೇ^೬ ಬೂಮಿ

ಈ ಬೂಮಿಯಾ ಕಲ್ಲೇ ಬಲೆನಿಲ್ಲೋ^೭

ಹಸುಮಕ್ಕಳ ನೆತ್ತಿಯಂತೆ ಈ ಭೂಮಿ ಯಾಕೆ ಗಟ್ಟಿಗೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ? ಎಂದು ಮಾದೇವರಾಯನಿಗೆ ಚಿಂತೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಹೊಲತಿಯ ತಪಸ್ಸೆಂದರಿತ ಮಾದೇವರಾಯ, ಅವಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲಿಸಿ, ಅವಳ ದೇಹ ವಿಭಾಗದಿಂದ, ಪ್ರಪಂಚದ ಒಂದೊಂದು ಜಾತಿಯನ್ನು ಪಡೆದ ನೆಂದು ಈ ಹಾಡು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಬಲಿಯಿಂದಲೇ ಹೊಸ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಆವಿಷ್ಕಾರವೆಂಬ ನಂಬಿಕೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಕಥೆ ಬೆಳೆದುಕೊಂಡಂತಿದೆ. ನರಬಲಿಯಿಂದ, ಸತ್ತ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಚೈತನ್ಯ, ಕೊಂದವನಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಆದಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ. ಮಾದೇವರಾಯ ಹೊಲತಿಯನ್ನು ಕೊಂದು, ಅವಳ ರಕ್ತ ತರ್ಪಣೆಯಿಂದ ಭೂಮಿಯನ್ನು

೧. ಇನ್ನೊಂದು ಪಾಠದಲ್ಲಿ ಅಂಗುಜನ ಹಕ್ಕಿಯ ಅಂಡವೆಂದಿದೆ.

೪. ಹಸು ಮಕ್ಕಳು. ೫. ಮೆತ್ತಗೆ, ಅಕ್ಕಿದಂತೆ. ೬. ಈ

೭. ಗಟ್ಟಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಗಟ್ಟಿಗೊಳಿಸಿದ; ತಾನೂ ಸತ್ವ ಪಡೆದ. ತಪೋನಿಷ್ಠ ಹೊಲತಿಯು ಅಂಗಾಂಗಗಳ ಸತ್ವದಿಂದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಜಾತಿಯ ಮಾನವರನ್ನು ಪಡೆದ. ಮಾದೇವರಾಯ ಗೆಯ್ದ ನರಮೇಧ ಯಜ್ಞದ ಫಲವೇ ಈ ಮಾನವ ಕುಲವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಈ ಪ್ರಪಂಚದ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಹೊಲೆಯರೆನ್ನುವ ಅಂಶವನ್ನು ಈ ಕಥೆ ಧ್ವನಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅನುರಣಿಸುತ್ತದೆ. ಹೊಲೆಯರ ಮಾರಣ ಹೋಮದಿಂದಲೇ ಉಳಿದ ಮಾನವ ವರ್ಗ ಚೈತನ್ಯ ಪಡೆದಂತಿದೆ. ಅಥವಾ ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಬಲ ರಾಗಿದ್ದ ಹೊಲೆಯರನ್ನು ಓಡಿಸಿ ಇತರರು ಈ ಜಿಲ್ಲೆಯನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಈ ಹಾಡು ಸಾಂಕೇತಿಕವಾಗಿ ಧ್ವನಿಸುತ್ತಿರಬಹುದೆ?

ಈ ಹಾಡಿನ ಇನ್ನೊಂದು ಪಾಠದಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಹುಟ್ಟು ಹಾಗೂ ಜೀವಕೋಟಿಯ ನಿರ್ಮಾಣದಷ್ಟಕ್ಕೇ ಕಥೆ ಮುಗಿಯದೆ, ಮಾದೇವರಾಯನು ಹಾಲಿನ ಕೆರೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಲಕ್ಕಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದು, ಅವರಿಗೆ ಕೋಲಾಟ 'ವರವಾಗ್ಲಿ' ಎಂದು ಹರಸಿದ ಕಥೆ ಬರುತ್ತದೆ.

ಕರಿದೇವರ ಕಳದಲ್ಲಿ ಕೋಲಾಟ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಸುಗ್ಗಿಯ ಮೇಳ, ಇನ್ನಿತರ ಕಡೆಗೆ ಕೋಲಾಟವಾಡಲು ಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಸುಗ್ಗಿಯ ಕೋಲಾಟಕ್ಕೆ ಉದ್ದುದ್ದ ಕಥಾನಕಗಳನ್ನು ಬಳಸುವುದು ಕ್ವಚಿತ್ತ; ಏಳೆಯ ರೂಪದ ಚಿಕ್ಕ ದ್ವಿಪದಿಗಳ ಬಳಕೆಯೇ ಹೆಚ್ಚು :

ಕೋಲು ಕೋಲೆನ್ನ ಕೋಲೆ-ರನ್ನದಾ

ಕೋಲು ಕೋಲೆನ್ನ ಕೋಲೆ।

ಕೋಲು ಆಟವು ಚೆಂದ ಕಾಳೆಯ ದನಿ ಚೆಂದ

ಶೂಳೆಯಲ ಕೊಣತಾ ಬಲುಚೆಂದ।

ಗಿಜ್ಜೆಯಾ ಕೋಲೂ ಕೋಲೆನ್ನ ಕೋಲೆ

ಬಾಳೆಯ ಕೊನೆಚೆಂದ ಶೂಳೆಯ ನುಡಿಚೆಂದ
ಗೋಳಾಡುತ್ತಿರುವಾ ಚೋರ್ ಚೆಂದ|
ಹವಳದಾ ಕೋಲು ಕೋಲೆನ್ನ ಕೋಲೆ.

ಚಮತ್ಕಾರವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತಿಗೆ ಮಾತು ಜೋಡಿಸಿ,
ಏಕಾವಳಿಯನ್ನು ಹೆಣೆದು, ಕೋಲುಪದಕ್ಕೆ ಅಳವಡಿಸುವುದಿದೆ :
ತಂದೇನ ತಾನ ತಂದೆನ್ನ
ತಂದೆನ್ನ ತಾನ ತಾನ

ಕಣಪಿಣಿಯಂತೆಯೆಲಿಯ^{೧೦} ಹಿಡಿಯಲಿಕ್ಕೆ
ಗಾಜಗಣ್ಣಿನ ಬೆಕ್ಕೆ ಬಂತು! ತಂದೇನ . . .
ಗಾಜಗಣ್ಣಿನ ಬೆಕ್ಕೆ ಹಿಡಿಯಲಿಕ್ಕೆ
ಕೆಂದನೆಂಬ ನಾಯಿ ಬಂತು! ತಂದೇನ . . .
ಕೆಂದನೆಂಬ ನಾಯಿ ಹಿಡಿಯಲಿಕ್ಕೆ
ಪಟ್ಟೆಯೆಂಬ ಹುಲಿಯೇ ಬಂತು! ತಂದೇನ . . .
ಪಟ್ಟೆಯೆಂಬ ಹುಲಿಯೇ ಹೊಡಿಯಲಿಕ್ಕೆ
ಬೂಚುಗಟ್ಟಿದ ಕೋವಿ ಬಂತು! ತಂದೇನ . . .

ಕೋಲಾಟದಲ್ಲಿ ಹೂವಿನಕೋಲು, ರನ್ನದಕೋಲು,
ಹವಳದಕೋಲು, ಚೆನ್ನದಕೋಲು, ಬೆಳ್ಳಿಯ ಕೋಲು. ಹೀಗೆ
ಹತ್ತಾರು ಬಗೆಯ ಕೋಲಾಟಗಳಿವೆ. ವಿಭಿನ್ನ ತಾಳಲಯಕ್ಕೆ
ತಕ್ಕಂತೆ ಕೋಲಾಟದಲ್ಲಿಯೂ ವೈವಿಧ್ಯವಿದೆ.

ಸುಗ್ಗಿಯ ಮೇಳದಲ್ಲಿ ಕೋಲು ಮೇಳ ಮತ್ತು ಕುಂಚನ
ಮೇಳಗಳೆಂಬ ಎರಡು ಬಗೆಯ ಮೇಳಗಳಿವೆ. ಕೋಲು ಮೇಳ
ದವರು ಎರಡೂ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೋಲು ಹಿಡಿದು ಕೋಲಾಟವಾಡು

ತ್ತಾರೆ. ಕುಂಚನ ಮೇಳದವರು, ಎಡಗೈಯಲ್ಲಿ ನವಿಲುಗರಿಯ ಕುಂಚ, ಬಲಗೈಯಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕಕೋಲು ಇಲ್ಲವೆ ಕರವಸ್ತ್ರ ಹಿಡಿದು 'ಚೋಹೋಯ್' ಎಂದು ಕುಣಿಯುತ್ತಾರೆ. ಕೋಲು ಮೇಳದ ಕುಣಿತದ ಸೊಗಸು ಕುಂಚನ ಮೇಳಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಕುಂಚನ ಮೇಳದ ಕುಣಿತವೂ ಆಕರ್ಷಕ. ಬೆಳಂಬಾರದ ಕುಂಚನ ಮೇಳದ ಸೊಗಸಿಗೆ ಮಾರು ಹೋದ ಬ್ರಿಟಿಷ ದೊರೆ, ಅಂಕೋಲೆಯ ತಾಲೂಕು ಕಚೇರಿಯ ಮುಂದೆ ಸುಗ್ಗಿ ಕುಣಿಯಲು ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಿ ಹೋದ. ಈ ಪರಂಪರೆ ಇಂದೂ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿದೆ.

ಹೋಳಿ ಹುಣ್ಣಿಮೆಯ ರಾತ್ರಿ, ಕಾಮದಹನದ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಸುಗ್ಗಿಯ ವಸಂತ ವೈಭವ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಸುಗ್ಗಿಯ ಮುಕ್ತಾಯದ ವೇಳೆಗೆ 'ಕಮಿ' (ಕವಿ?) ಪದ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕಮಿ ಪದವು ಸುಗ್ಗಿಯ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ವಿವರವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಕಮಿ ಪದದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಬಗೆ : ೧) ಕೋಲ್ ಕಮಿ ೨) ಸೀತಾಕಮಿ. ಕೆಲ ವೆಡೆ ಇದನ್ನು ೧) ಪಾಂಡೋರ್ ಕಮಿ ೨) ಕವ್ಲರ್ ಕಮಿ ಎಂದೂ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಸುಗ್ಗಿಯ ಕೋಲಾಟದ ಕಲಾತ್ಮಕತೆ, ಭವ್ಯತೆ, ಕನ್ನಡನಾಡಿನ ಇನ್ನಿತರ ಕಡೆಯ ಕೋಲಾಟಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಈ ಕಲೆಗೆ ಯೋಗ್ಯ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವಿಲ್ಲದೆ, ಇದರ ಕಲಾತ್ಮಕತೆ ಮಸುಳಿ ಸುತ್ತಲಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಸಿಕ್ಕಲ್ಲಿ ಈ ಕಲೆ ಯಕ್ಷಗಾನದಂತೆ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಖ್ಯಾತಿಗಳಿಸಿ, ಕರ್ನಾಟಕದ ಹೆಮ್ಮೆಯ ಕಲೆಯಾಗಿ ಮೆರೆಯಬಹುದು.

ಆ. ತಾರ್ಲೆ (ದುನ್ ಸಾಯ್) :

ಬಿತ್ತಿದ ಬೀಜವನ್ನು ಮೊಳಕೆಯೊಡಿಸಲು, ಮಳೆ ಬರದೆ ಕ್ಷಾಮ ಶಂಕೆಯಾದಾಗ, ಹಾಲಕ್ಕೆ ಒಕ್ಕಲಿಗರ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು

ಬೈಲಲ್ಲಿ ನೆರೆದು ಕೈಗಂಜು ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಮಂಡಲಾಕಾರದಲ್ಲಿ ನಿಂತು, ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ಬಾಗಿ ಬಳುಕಿ, ಹಾಡುತ್ತಾ ಕುಣಿಯುತ್ತಾರೆ. ಆಗ 'ತಾರ್ಲೆ' ಎಂಬ ಪಲ್ಲವಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚೆ ಹೆಚ್ಚೆಗೂ ಅನ್ನುವುದರಿಂದ ಇದು ತಾರ್ಲೆ ಕುಣಿತವಾಯಿತು. ಇನ್ನು ಕೆಲವಡೆ ತಾರ್ಲೆಗೆ ಬದಲಾಗಿ 'ದುಮ್‌ಸಾಯ್ಲೇ' ಪಲ್ಲವಿಯನ್ನು ಹೇಳುವುದರಿಂದ ಇದು 'ದುಮ್‌ಸಾಯ್ಲೇ' ಕುಣಿತವಾಯಿತು. ಹೀಗೆ ಹಾಡಿ ಕುಣಿದರೆ ದೇವತೆಗಳು ಸಂತೃಪ್ತಿಗೊಂಡು, ಮಳೆ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸುವರೆಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಇವರದು ಕೆಲವಡೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹೆಂಗಸರು ಗುಡ್ಡಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬೆತ್ತಲೆಯಾಗಿ ತಾರ್ಲೆ ಕುಣಿಯುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ಆಗ ಆಕಾಶರಾಯ ಇವರ ನಗ್ನತೆಗೆ ಪುಲಕಿತನಾಗಿ ಮಳೆತರುತ್ತಿದ್ದನಂತೆ. ಇಂದು ಈ ಪದ್ಧತಿ ಕಣ್ಮರೆಯಾದಂತಿದೆ.

ಮಳೆ ತರಿಸಲು (ತರಲ್ > ತಾರಲ್ > ತಾರ್ಲೆ) ವರುಣ ದೇವತೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಸಲ್ಲಿಸುವ ಪ್ರಾರ್ಥನಾಕುಣಿತ ಇದಾಗಿರಬೇಕು. ಆದರೆ ಇಂದಿನ ಕುಣಿತದ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಸುಳಿವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕೆಲವಡೆ ಈ ಕುಣಿತ ಕುಣಿಯುವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಹಾಡನ್ನು ಹೇಳಿ, ಅಭಿನಯಿಸಿ ಕುಣಿಯುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಬೆದ್ರುಂಡೆ ಹಾಡೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಇ. ಬೆದ್ರುಂಡೆ :

ಕುಣಿತ, ಸಂಭಾಷಣೆ, ಗೀತೆ, ಅಭಿನಯಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಅಪೂರ್ವವಾದ ಈ ಹಾಡನ್ನು, ಹಿಂದಕ್ಕೆ ರಾತ್ರಿ ಬೆಳಗಾಗುವ ವರೆಗೆ ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಈ ಹಾಡಿನ ಸವಕಳಿರೂಪ ಮಾತ್ರ ಲಭ್ಯವಿದೆ. ಇದು ತಾರ್ಲೆಯಂತೆ ಮಳೆ ತರಿಸುವಾಗ

ಹೇಳುವ ಹಾಡಾದರೂ, ಹಾಡಿನ ಜೊತೆಗೆ ಸೇರಿದ ಕುಣಿತ ತಾರ್ಕಿಯಿಂದ ತುಸು ಭಿನ್ನವಾಗಿದ್ದು ಅಭಿನಯಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ: ಹಾಡನ್ನು ಹಾಡುವಾಗ ಎರಡು ಗುಂಪುಗಳಾಗಿ ಎದುರು ಬದುರು ಕುಳಿತು ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಗುಂಪು ಗಂಡಿನ ಪರ, ಇನ್ನೊಂದು ಹೆಣ್ಣಿನ ಪರ. ಒಮ್ಮೆ ಕುಳಿತು ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ನಿಂತು ಒಬ್ಬರ ಕೈಯನ್ನೊಬ್ಬರು ಹಿಡಿದು ಹಿಂಜೋಲಿ ಮುಂಜೋ ಹೊಡೆಯುತ್ತ ಹಾಡಿ ಕುಣಿಯುತ್ತಾರೆ. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಕುಣಿಯುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಒಬ್ಬರ ತಲೆಗೊಬ್ಬರು ತಲೆ ಜೋಡಿಸಿಕೊಂಡು ರಾಗ, ಎಳೆದು, ಜೋಡು ಹಕ್ಕಿ ಹಾಡಿದಂತೆ ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ಗಂಡಿನ ಪಂಗಡದವರು ಹೆಣ್ಣಿನ ಪಂಗಡದಿಂದ ಹೆಣ್ಣೊಂದನ್ನು ಎಳೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು, ಕೂಡಿಕೆ-ಆಮೇಲೆ ಮದುವೆ ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಅಭಿನಯಿಸಿ ಹಾಡಲಾಗುವುದು. ಹಾಡು ಆರಂಭವಾಗುವುದು ಹೀಗೆ:

ಬೆದ್ರುಂಡೆ ಬೆದ್ರುಂಡೆ ಯಾರ್ ನೆಟ್ಟ ಬೆದ್ರುಂಡೆ
 ನಾಮೊಂದ್ ತಂದೊ ಹನ್ನೆಯ್ ಎಮ್ಮೆ
 ಕಾಚಾರ್ ನೋಡು ಕರಿಯಾರ್ ನೋಡು
 ಬಾಲ್ಯಾ ಕಯ್ಯಲ್ ಬೀಚಾ ನೋಡು
 ಹಾದಿನೊಂದೋಗು ಮಗ್ಗೇ
 ಉಟ್ಟುಂದಿಲ್ಲ^೧ ನೆಟ್ಟುಂದಿಲ್ಲ^೨
 ಬಾಬಾಲಕ್ಕೀಯೇ ಬಾಬಾಲಕ್ಕೀಯೇ.

ಈ ಹಾಡು ಅಸ್ವಪ್ನವಾಗಿದೆ. 'ಬೆದ್ರುಂಡೆಗೆ' ಬದಲಾಗಿ 'ಬೆದ್ರುಂಡೆ ಬಿದ್ರಿಂಡೆ' ಎಂಬ ಪಾಠಗಳೂ ಇವೆ. ಈ ಪದ ಬಿದಿರ ಹಿಂಡಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದಿರಬಹುದೆ? ಯಾಕಂದರೆ ಹಾಲಕ್ಕಿಯರ ಮದುವೆಯ

ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬಿದಿರ ಮೊಳಿಕೆ, ಹದಗಾಲದ ಸಂಕೇತವಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ^{೧೫}.
 'ಕರಳೆ ಶೂತ್ರಕೆ' (ಬಿದಿರಿನ ಮೊಳಿಕೆ) ನೆರೆದು ಹಿಂಡಾಗು
 ವುದು ಮಳೆ ಬಿದ್ದಮೇಲೆ. ಬಿದಿರಿನ ಮೊಳಿಕೆಯ ನೆರವಣಿಗೆ,
 ಸಮೃದ್ಧಿ ಸಂಕೇತವಾಗಿ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಫಲ,
 ಸಮೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಬಿದಿರನ್ನು ನೆಡುವ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಹಾಲಕ್ಕಿಗಳಲ್ಲಿದ್ದಿ
 ರಬಹುದೆ?^{೧೬} ಅಥವಾ ಬೆದೆ + ಉಂಡೆ = ಬೆದುಂಡೆ > ಬೆದ್ರುಂಡೆ
 ಆಯ್ತೆ? ಇಲ್ಲವೆ ಬೆದೆ + ಅಂಡೆ = ಬೆದಂಡೆ > ಬೆದ್ರುಂಡೆ ಆಗಿರ
 ಬಹುದೆ? ಪದ್ಯಕ್ಕೆ ಹೀಗೆ ಅರ್ಥಕೊಡಬಹುದೇನೋ : ಹದಗಾಲ
 ದಲ್ಲಿ ಬೀಜ ನೆಟ್ಟಾಯ್ತು ಫಲಿಸಲಿಲ್ಲ. ಹನ್ನೆರಡೆಮ್ಮೆ ತಂದಾಯ್ತು
 ಆದರೇನು ಕರೆಯಲಿಲ್ಲ ಕಾಸಲಿಲ್ಲ. ಹುಟ್ಟಿದ್ದೂ ಇಲ್ಲ. ನೆಟ್ಟಿದ್ದೂ
 ಇಲ್ಲ. ಮಳೆಯೇ ಬಾ, ಸಮೃದ್ಧ ಬೆಳೆಯೇ ಬಾ. ಬಾಬಾಲಕ್ಕಿ (ಬಾಬಾ
 + ಹಕ್ಕಿ) ಎಂದರೆ ಬೆಳ್ಳಕ್ಕಿಗೆ ಕರೆಯಾಗಿರಬೇಕು. ಯಾಕೆಂದರೆ
 ಮನ್ನೂನ್ ಮಳೆಯನ್ನು ಬೆಳ್ಳಕ್ಕಿಗಳು ತರುತ್ತವೆಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಜಾನ
 ಪದರದು. ಆ ಹಕ್ಕಿ ಕೋಲಂಬೋ ಬದಿಯಿಂದ ಹಾರಿ ಬಂದರೆ
 ಮಳೆಯಾಗುತ್ತದೆಯಂತೆ. ಆ ಹಕ್ಕಿಯನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿದರೆ, ಮಳೆ
 ರಾಯನನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿದಂತೆ. ಬಾಬಾಲಕ್ಕಿ (ಬಾಬಾ + ಅಕ್ಕಿ)
 ಎಂದು ಸಮೃದ್ಧ ಮಳೆಯನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿದ್ದರೂ ಸ್ವಾಗತಿಸಿರಬ
 ಹುದು.

೧೫. ಮೊಳಗಾಲ ಮೊಳಹೊಯ್ದ ಬೆಟ್ಟಕೆ ಬೇರೆದ್ದವೊ

'ಕರಳೆ ಶೂತ್ರಕೆ ನೆರ್ದವೊ' ಲಪ್ಪನೆ

ಮಗಿದೀರೊ ನೆರ್ದಾರೆ ಮದವೀಗೊ

೧೬. ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ 'ವಂಶ' (ಬಿದಿರು) ವಂಶ ಸಮೃದ್ಧಿಯ ಸಂಕೇತವಂತೆ.

ಈ ಸೂಚನೆ ನೀಡಿದ ಶ್ರೀ ಗೌರೀಶ ಕಾಯ್ಕಿಣಯವರಿಗೆ ಋಣ.

ಚೊರ್^{೧೭} ಹೂಂಗೀಗೇ ಚೊರ್ ಮುಚ್ಚಲಿ
ಹೀರ್^{೧೮} ಹೂಂಗೀಗೇ ಹೀರ್ ಮುಚ್ಚಲಿ
ಗರ್ಗನ ಚೊಡಂಗಿ ಹೊನ್ ಬಾಚಿಂಗ
ಮುದ್ದೂ ಮಾಣಿಕದಾ ರವೆರತ್ನ

ಸೋರೆಯ ಹೂವಿಗೆ, ಕಾಯಾಗಲಿ, ಹೀರೆ ಹೂವಿಗೆ ಮಿಡಿ ಬಿಡಲಿ;
ಗರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೊನ್ನ ಬಾಸಿಂಗವಾಗಲಿ ಎಂಬಲ್ಲಿ ಫಲಸಮೃದ್ಧಿಯ
ಹಾರೈಕೆಯಿದೆ.

ಹೋಗ್ ಹೋಗ್ ಗೊಂಡನಕ್ಕಲ್ಲೇ
ಬಾಬಾ ಪೆಂಡೆನಕ್ಕಲ್ಲೇ

ಇಂದೇ ನಮ್ಮನಿಯಲ್ ಆಚೆ ಕೇರಿ ಗಂಡಮಕ್ಕಳ್ ವಾಲಾಡೀರೇ.^{೨೦}
ಎಂದು ಹೆಣ್ಣಿನ ಪರವಾಗಿರುವ ಗುಂಪು ಹೇಳಿದಾಗ, ಗಂಡಿನ
ಪರವಾಗಿರುವವರು, “... ಈಚೆಕೇರಿ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ್ ವಾಲಾ
ಡೀರೇ” ಎಂದು ಹಾಡಿ ಕುಣಿಯುತ್ತಾರೆ. ಆಮೇಲೆ ಗಂಡಿನ ಪರ
ಗುಂಪಿನವರು, ಹೆಣ್ಣಿನ ಪರ ಗುಂಪಿನವರನ್ನು ಬೆನ್ನುಟ್ಟುತ್ತಾರೆ.
ಇದು ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಬಲತ್ಕಾರವಾಗಿ ಓಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದರ
ಸಂಕೇತವಂತೆ.

ಕಗ್ಗಲ್ಲು ಗುಡಿಮೆ-ನೆ ಕಾಸಿ^{೨೧} ನೆಡುವುದು ಕಂಡೆ
ಕಗ್ಗಲ್ಲು ನುಗ್ಗಿ ನುರಿದೈವೆ! ನಮ್ಮನಿಯ
ಬೆಲ್ಲಾ^{೨೨} ನಮ್ಮತ್ತು ಹೊಡುದೆಬ್ಬ^{೨೩} | ನೆಂಟರೆ
ಹಾಸಿದರುಲ್ಲೆ ಚೊಗಚಿದೆ^{೨೪} | ನೆಂಟರೆ
ವಾಲಾಡೆಮೆಂದೊ ಹೊಡೆಹುಲ್ಲು|

ಮೇಲಿನ ಸಾಲುಗಳು ಹೆಣ್ಣುಗಂಡುಗಳ ಮಿಲನವನ್ನು ಪ್ರತಿವಾ
ವಿಧಾನದಿಂದ ಹೇಳಿದಂತಿದೆ. ಗಂಡು ಹೆಣ್ಣುಗಳು ಹೊಲದಲ್ಲಿ

೧೭. ಸೋರೆ ೧೮. ಹೀರೆ ೧೯. ಗೊಂಡೆಯ ಹಕ್ಕಲಿಗೆ ೨೦. ಓಲಾಡು.

೨೧. ಲಿಂಗ ಸಂಕೇತ ೨೨. ಬೆಳ್ಳ ೨೩. ಹೊಡೆದೇಳಿಸು ೨೪. ಸೊಗಸಿನಿಂದ

ಭೋಗಿಸಿದರೆ ಫಲಸಮೃದ್ಧಿಯೆಂಬ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಹೆಣ್ಣುಗಂಡು
ಗಳ ಅಣುಕು ಕೂಟವನ್ನು ನಟಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹೊಲ ಹೊಸದಾಗಿ
ಹೂಡಿದಾಗ, ನೇಗಿಲುಗೆರೆಗಳಲ್ಲಿ ಗಂಡಹೆಂಡಿರು ಸಂಭೋಗಿಸಿದರೆ
ಬೆಳೆ ಹುಲುಸಾಗಿ ಬರುವುದೆಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಹಲವೆಡೆಯಿದೆ.^{೨೫} ಸೃಷ್ಟಿ
ಸ್ಥಿತಿ ಮುಂದುವರಿಕೆಗೆ ಹೆಣ್ಣು ಗಂಡುಗಳ ಕೂಟ ಅವಶ್ಯಕ
ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಈ ಕೂಟದ ಆಟ ನಟಿಸಿ ಮಳೆ, ಬೆಳೆ ಸಮೃದ್ಧಿಯನ್ನು
ಹಾರೈಸಿದರು.

ದೊಡ್ಡ ಮಳೆ ಹೊಯ್ಯಲಿ ದೊಡ್ಡ ಕೆರೆ ತುಂಬಲಿ
ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡೋರೀಗ್ ದೊರೆತನ! ಹೊಮರದಾ^{೨೬}
ಹಾಲಲುಂಬರಿಗ್ ಮಯಬಣ್ಣ^{೨೭} |

ಮುಂದೆ ಇಬ್ಬರಿಗೆ ಹೆಣ್ಣು ಗಂಡಿನ ವೇಷ ತೊಡಿಸಿ
ಅಣುಕು ಮದುವೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹೆಣ್ಣು ಗೆದ್ದ ಗಂಡಿನ ಪಂಗಡ
ದವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ :

“ಚೆನ್ನಯಿಟ್ಟ ಹೆಣ್ಣು ನಾಮು^{೨೮} ಗೆದ್ದೋ”^{೨೯}
ಹೆಣ್ಣಿನ ಪಂಗಡದವರು ಉತ್ತರಿಸುತ್ತಾರೆ:

ಗೆದ್ದರೆ ಗೆದ್ ಹೆಣ್ಣು ನಾಮೂಕೊಡ್ಕೊ^{೩೦} ”
ಗಂಡಿನವರು:

ನೀಮು ಕೊಡದಿದ್ರೆ ನಾಮೂ ಬಿಡ್ಕೊ^{೩೧}

ಹೆಣ್ಣಿನವರು :

ನೀಮು ಬಿಡದಿದ್ರೆ ನಾಮೂ ಕೊಡ್ಕೊ.

ಕೊನೆಗೆ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಹೆಣ್ಣು ಗಂಡುಗಳ
ಜೋಡಿ ಮಾಡುವರು.

೨೫. A. H. Krappe: The Science of Folklore P. 288

೨೬. ಹೊಮರದಾ ೨೭. ಮೈಬಣ್ಣ

೨೮. ನಾವು ೨೯. ಗೆದ್ದವು ೩೦. ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ೩೧. ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ

ಈ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸಮೃದ್ಧ ಬೆಳೆಯ ಹಾರೈಕೆಯಿದೆ. ಫಲೀಕರಣಕ್ಕೆ ಹೆಣ್ಣು ಗಂಡುಗಳು ನಕ್ಕು ನಲಿದು , ಕೂಡಿ ಹಾಡಿ ತಣಿಯ ಬೇಕು; ಕುಣಿದು ಕೂಡಬೇಕು. ಪ್ರಕೃತಿ ಬೆದೆಯುಂಡು ತಣಿಯ ಬೇಕು.

ಇದೇ ಹಾಡನ್ನು ಸಲ್ಲ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕೃಷಿಸ್ವಾಮಿಯಾದ ಬಲೀಂದ್ರನ ಮುಂದೆ ಕೆಲವೆಡೆ ಹಾಡಿ ಕುಣಿಯುತ್ತಾರೆ.

೩. ಮನೋರಂಜನೆ

೧. ಯಕ್ಷಗಾನ ಬಯಲಾಟ :

ಜಾನಪದ ಕಲೆಯಾದ ಬಯಲಾಟದಲ್ಲಿ ಹಾಲಕ್ಕಿಗಳ ಆಸಕ್ತಿ ಕಡಿಮೆಯಿಲ್ಲ. ವಿಶೇಷ ಉತ್ಸವ, ಹಬ್ಬ ಹರಿದಿನದಂದು ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಆಟವಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆಟಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿಪ್ಪತ್ತು ದಿನ ಮುಂಚಿತವಾಗಿಯೇ ಬಲ್ಲವರಿಂದ ಕಲಿತು, ಕುಣಿತ, ಪದ, ಅರ್ಥಗಾರಿಕೆ ಎಲ್ಲದರಲ್ಲಿ ಪರಿಣತಿ ಸಾಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆಮೇಲೆ ಕಲಾವಿದರೆಲ್ಲ ಸ್ವಂತ ಹಣ ಖರ್ಚುಮಾಡಿ, ಬಯಲಾಟ ಕುಣಿದು, ತಮ್ಮ ನೆರೆಹೊರೆಯವರಿಗೆ ಪುಕ್ಕಟೆ ಮನೋರಂಜನೆಯನ್ನೊದಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಯಕ್ಷಗಾನದ ವೃತ್ತಿ ಕಲಾವಿದರಂತೆ, ಟಕೆಟ್ಟು ಇಟ್ಟು ಹಣಕ್ಕಾಗಿ ಆಟ ಮಾಡುವುದು ಇವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಊರಿನ ಹತ್ತು ಮಂದಿ ಇವರ ಕಲೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಮೆಚ್ಚಿದರೆ ಸಾಕು ಅಷ್ಟೇ ಆನಂದ. ಇವರ ಬಯಲಾಟ, ವೃತ್ತಿ ಮೇಳದವರಂತೆ ಪರಿಷ್ಕೃತ ಪರಿಣತಿಯನ್ನು ಪಡೆದದ್ದಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಜಾನಪದ ಅಂಶ ಜಾಸ್ತಿ.

೨. ಸಣ್ಣಾಟ:

ಗಟ್ಟಿದ ಮೇಲಿಂದ ವಲಸೆ ಬಂದಿರಬಹುದಾದ ಸಣ್ಣಾಟವೂ ಇವರಲ್ಲಿ ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿದೆ. ಧಾರವಾಡ, ಬೆಳಗಾವಿ ಮುಂತಾದ ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಲಿತವಿರುವ, ಸಂಗ್ರಾ ಬಾಳ್ಯಾ ಆಟವನ್ನು ಆಟ ಬಲ್ಲವರಿಂದ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿ ಆಡುತ್ತಾರೆ. ಆಟದಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಾದ ಗಟ್ಟಿದ ಮೇಲಿನ ಸಾಮಾಜಿಕ

ಉಪಭಾಷೆಮಾತ್ರ, ಸಾಕಷ್ಟು ಮಾರ್ಪಾಡಾಗಿದೆ. ಕಲಾವಿದರ ಸಂಭಾಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಲಕ್ಕಿಯರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಉಪಭಾಷೆಯು ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇದೇ ಬಗೆಯ ಆಟಗಳಾದ ಗುಂಡುಬರ್ಮನ ಆಟ, ಕುಮಾರ ರಾಮನ ಆಟಗಳು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಹಾಲಕ್ಕಿ ಒಕ್ಕಲಿಗರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಉಪಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇವೆ. ಗುಂಡು ಬರ್ಮನ ಆಟದಲ್ಲಿಯ ಪದವೊಂದನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸಿರಿ :

ಅಟ್ಟೊಂದು ಮಾತನ್ನು ಕೇಳ್ವಾನೋ ಇಸರೂಪ|^೧
ಕತ್ತುವಂತ ನಂದಾದೀಪ ಹೊಡೆದಾನೋ! ಇಸರೂಪ
ಕೊ-ಟೆಯ ಒಳಗಡೆ ನಡೆದಾನೋ |

ಕೇಳಾಲೊ ಕೇಳಾಲೊ ಇಸರೂಪ ನೀಕೇಳೊ
ಬಾಗ್ಲಲ್ಲಿ ಜಾಲನಾಯಿ^೨ ಕಟ್ಟಿನೋ^೩ | ಗಣಪತಿ
ಮುಂದೆ ಹೋದರೆ ಮಯ್ಯಮನೆ ಬರುತ್ತೀದೆ |

ಗುಂಡುಬರ್ಮ, ಕುಮಾರರಾಮ, ಸೋಮಯ್ಯ ಭೀಮಯ್ಯನ ಆಟಗಳು ಕಥಾಸಂವಿಧಾನ, ಪಾತ್ರಪೋಷಣೆ, ಸಂಭಾಷಣಾ ಚಾತುರ್ಯ ಮುಂತಾದ ಅಂಶಗಳಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೊಂದು ಸತ್ವಪೂರ್ಣವಾಗಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಕಥೆ ನೀರಸವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ. ಆಟದ ಪದಬಂಧ ತೀರ ಶಿಥಿಲವಾಗಿದೆ; ಕಾವ್ಯ ಸತ್ಯವೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ.

೩. ಹಗಣ :

ಬಯಲಾಟದ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಾಚೀನ ರೂಪವಾದ 'ಪಗರಣ'ವು 'ಹಗಣ'ವಾಗಿ ಇಂದೂ ಹಾಲಕ್ಕಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಲಿತವಿದೆ. ಹಗಣವಾಡುವುದೆಂದರೆ ಹಾಲಕ್ಕಿ ಒಕ್ಕಲಿಗರಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಿಯ. ಇದರಲ್ಲಿ

೧. ಒಂದು ಪಾತ್ರದ ಹೆಸರು—ವಿಶ್ವರೂಪ ೨. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ನಾಯಿ.

೩. ಕಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ.

ಅವರನ್ನು ಮೀರಿಸುವವರು ವಿರಳ. ಸುಗ್ಗಿ ಹಬ್ಬ, ಯುಗಾದಿ ಹಬ್ಬ, ಬಂಡಿ ಹಬ್ಬಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಲಕ್ಕಿ ಒಕ್ಕಲಿಗರು ಹಲವು ಬಗೆಯ ಅಡ್ಡವೇಷಗಳ ಮೆರವಣಿಗೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಜನತೆಯನ್ನು ರಂಜಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಗಣವೆಂದರೆ ಅಡ್ಡವೇಷಗಳ ಸೇಚ್ಚಾವಿಹಾರೋತ್ಸವ; ಹಳಿಯುವಿಕೆ, ಅನುಕರಣೆ ಪ್ರಧಾನವಾದ, ಕಥಾವಸ್ತು ಗೌಣವಾದ ಒಂದು ಅಣುಕು ನಾಟಕ. ಹಗಣವಾಡುವ ಪದ್ಧತಿ ಒಂದೆ ಅನೇಕ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೇತರ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನಶಿಸ ತೊಡಗಿದೆ.

೪. ಗುಮಟೆ ಪದ:

ಗುಮಟೆ ಪದವು ಗೀತೆ, ವಾದ್ಯ ಪ್ರಧಾನವಾದ ಕ್ವಚಿತ್ತಾಗಿ ನೃತ್ಯಾಭಿನಯಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿರುವ ಮೇಳಗೀತೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಗುಮಟೆ ಹಾಗೂ ಅದರ ಚೊತೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಡುವ ಪದಕ್ಕೆ ಮಹತ್ವ. ದುಡಿದು ದಣಿದ ಹಾಲಕ್ಕಿ ಒಕ್ಕಲಿಗರು, ರಾತ್ರಿಯ ಬಿಡುವಿನ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ತುಲಸಿಯ ಮುಂದೆ ಇಲ್ಲವೆ ಗ್ರಾಮದೇವತೆಯ ಮುಂದೆ ಸಾಲುಗಟ್ಟಿ ಆರಮಗ್ಗಲಾಗಿ ನಿಂತು ಗುಮಟೆಯನ್ನು ಬಾರಿಸುತ್ತ ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ಸ್ವರಗಳ ವಿಶೇಷ ಏರಿಳಿತವಿಲ್ಲದೆ, ಮಂದ್ರ ಮಧ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಎಲ್ಲ ಸೊಲ್ಲುಗಳನ್ನು ನುಡಿದು, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಮುಗಿತಾಯಯಕ್ಕೆ ತಾಳದ ಗತ್ತನ್ನು ತೀವ್ರ ಮಾಡಿ ದನಿಯೇರಿಸಿ ಮುಗಿಸುವಾಗ, ಗೆಜ್ಜೆ ಕಟ್ಟಿ ವೇಷತೊಟ್ಟ 'ಕೂಚ' ನೊಬ್ಬ ಒಮ್ಮೆಲೇ ರಭಸದಿಂದ ಮೇಳದ ಮುಂದೆ ಕುಣಿಯುತ್ತಾನೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಗುಮಟೆಯ ಪದ ರಾತ್ರಿಯಿಡೀ ನಡೆಯುವುದಿದೆ. ಆಗ ಮನೋರಂಜನೆಗಾಗಿ 'ಹಗಣ' ವೇಷಗಳನ್ನು ತರುತ್ತಾರೆ, ಗುಮಟೆಯ ಗಂಡುಧ್ವನಿಯ ಲಂಬಿತ ರಭಸದ ಬಡಿತ ಹಾಗೂ ಗುಮಟೆಯ ಪದದ ಎಡೆಬಿಡದ ರಾಗಾಲಾಪಗಳ ಅದೇತನದ

ಬೇಸರಿಕೆಯನ್ನು ದೂರಮಾಡಿ. ಹೊಸ ಉತ್ಸಾಹ ಮೂಡಿಸುವಲ್ಲಿ ಈ ಹಗರಣ ವೇಷಗಳು ನೆರವು ನೀಡುತ್ತವೆ. ಗಂಗಾಷ್ಟಮಿ, ಕಾರ್ತಿಕೋತ್ಸವ, ತುಲಸಿ ವಿವಾಹ, ಸುಗ್ಗಿ ಸಂಕ್ರಾಂತಿ, ಯುಗಾದಿ ಹಬ್ಬಗಳಲ್ಲಿ, ವಿವಾಹಾದಿ ಮಂಗಲ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಗುಮಟೆಯ ಪದಗಳ ರಭಸ ಹೆಚ್ಚು. ಗುಮಟೆಯ ಪದ ಆರಂಭಿಸುವಾಗ, ತುಲಸಿಗೆ ಕಾಯಿಟ್ಟು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಯನ್ನು ಹಾಕಿ ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಾರೆ:

ತಾಯಿ ನೋಡೆ ತುಳುಸಮ್ಮನ ಮಯಲಲ್ಲಿ^೪

ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಮಕ್ಕಳೆ ನಾವ್ ಬಂದೊ

ತಾಯಿ ನೋಡೆ ತುಳುಸಮ್ಮನ ನೋಡಲಿಕೆ^೫

ಕೆಳುಗೆ ನೋಡು ಶಿನ್ನದ^೬ ನೆಲಗಟ್ಟು

ಮೇಲೆ ನೋಡು ಬೆಳಕಪ್ಪಡ ಗುಡಗಟ್ಟು^೭

ಸುತ್ತ ತಿರಗಿ ಕಾಯಾರು ಇಟ್ಟಿರುವೊ

ಸರುಣ ಮಾಡಿ ಗುಮಟೆಯ ಹಿಡದಿರುವೊ

ಬರುದೆಗಿದ್ದ^೮ ಹಾಡೆಲ್ಲ ಬಂದಿದುರ್^೯

ಸಂಜೆ ಮುಂದೆ ನಿನ್ನ ನೆನೆದಿರುವೊ

ಬೆಳ್ಳಿ ಮೂಡಿ ಬೆಳಗಾಗುವಲ್ಲಿ ತನಕೆ

ಸೂರ್ಯಮೂಡಿ ಹಂದಿಯಾಗುವಲ್ಲಿ^{೧೦} ತನಕೆ

ಹಾಡು ಚಲ್ಲಿ ಶಿತ್ತಾರ^{೧೧} ಬರದೋತ^{೧೨}

ಹಾಲಕ್ಕಿಗೌಡ ತುಲಸಿಗೆ ಕಾಯಿಟ್ಟು, ತಲೆಬಾಗಿ ಗುಮಟೆ ಹಿಡಿದರೆ ತೀರಿತು; ಗುಮಟೆಯ ತಾರಸ್ವರಕ್ಕೆ, ನೊರೆಕಿತ್ತು ಹರಿಯುತ್ತದೆ ಪದ ಪ್ರವಾಹ ಗುಮಟೆಯ ಗಂಡುಧ್ವನಿ, ಮರೆತ ಪದ

೪. ಸುತ್ತಲೂ ೫. ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ೬. ಚಿನ್ನದ ೭. ವಸ್ತ್ರದ ಮೇಲಿಟ್ಟು
೮. ಬರದಿದ್ದ ೯. ಬಂದರೆ ೧೦. ಉದಯವಾಗು ೧೧. ಚಿತ್ರ ೧೨. ಬರೆದು ಹೋಯ್ತು.

ಗಳನ್ನೂ ಎಚ್ಚರಿಸುತ್ತದೆ. ಅತ ಪದ ಹೇಳತೊಡಗಿದರೆ, ಬೆಳ್ಳಿ ಮೂಡಿ ಬೆಳಗಾಗುವವರೆಗೂ ಹೇಳಬಲ್ಲ. ಅವನ ಬಾಯಿಂದ ಬಂದ ಪದಗಳು ಕಣ್ಣುಮುಂದೆ ಚಿತ್ರಮಾಲೆಯನ್ನೇ ಬರೆಯಬಲ್ಲವು.

ಹಿಂದೆ ರಾತ್ರಿಯಿಡೀ ಗುಮಟೆಯ ಪದ ಹಾಡುವಾಗ, ರಾಮಾಯಣ, ಮಹಾಭಾರತ, ಭಾಗವತಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಉದ್ದುದ್ದ ಗುಮಟೆಯ ಪದಗಳನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಂದು ಇಂತಹ ಉದ್ದವಾದ ಗುಮಟೆಯ ಪದಗಳನ್ನು ನಿದ್ರೆಗೆಟ್ಟು ಕೇಳುವ ವ್ಯವಧಾನ ಕಡಿಮೆಯಾದ್ದರಿಂದ ಅವು ಮಾಯವಾಗುತ್ತಲಿವೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಯಾವುದೋ ಪುರಾಣ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿಯೆ ಚಿಕ್ಕ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು, ಐತಿಹ್ಯ ಇಲ್ಲವೆ ಕಿನ್ನರ ಕತೆಯ ತುಣುಕನ್ನು, ಅಥವಾ ಇಂದಿನ ಸಾಮಾಜಿಕ, ರಾಜಕೀಯ, ಆರ್ಥಿಕ ವಸ್ತು ವನ್ನುಳ್ಳ ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ಪದಗಳನ್ನು ಹಾಡುವರು. ಈ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯಸತ್ವ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದು, ಭಾವಗೀತೆಯ ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ:

ಶೆಣ್ಣು^೧ ಶೆಣ್ಣು ಹಶೋ ಬಾಲಕರೋ
ಇದ್ದೆ^೨ ತೆಳಿಯಾ^೩ ಬುದ್ದೀ ತೆಳಿದೊವೋ
ನಾಮೇ ಮುಂಗೈ ಕೊಡಲಾಡೆ ಉಳಿದವರೋ
ನಾಮೆ ಮುಂಡೈ ಚಪೆ^೪ನೀರ ಕುಡದವರೋ
ನಾಮೇ ಶಮುದರ^೫ ನೆಲಿಯ^೬ ನೋಡಲೆಲ್ವೋ
ನಾಮೇ ಶಮುದರ ನೀರಾ ಕುಡಿನೆಲ್ವೋ
ನಾಮೇ ತಾಯಿಯೊಂದು ರುಣವಾ ಕುಡಿದವರೋ.

ಹಾಲಕ್ಕಿ ಒಕ್ಕಲಿಗರ ವಿನಯಶೀಲತೆಗೆ ಈ ಪದ್ಯವೊಂದು ಸಾಕ್ಷಿಚಿತ್ರ. ವಿದ್ಯೆ ಬುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲದ ಇವರು ಶಹರ ಕಂಡವರಲ್ಲ.

೧. ಸಣ್ಣ ೧೪ ವಿದ್ಯೆ ೧ . ತೆಳಿಯಾ ೧೬, ಸಪ ೧೭, ಸಮುದ್ರ ೧೮, ಆಳ

ಕಾಡಿನ ಮುಂಗುಸೆ, ಚಾಪೆಯ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಆಡಿ, ಮುಂಡಿಕೆಯ ನೀರು ಕುಡಿದವರು. ಸಾಗರದಾಳಗಲಗಳನ್ನರಿಯದವರು. ತಾಯಿ 'ರುಣ'ದಿಂದ ಬೆಳೆದ ಇವರಲ್ಲಿ ಕಥುಮದ್ರದ ಕಟುತೆಯಿಲ್ಲ.

ತಮ್ಮ ಸುತ್ತು ಮುತ್ತಲಿನವರ ಉಡಿಗೆ ತೊಡಿಗೆ, ಜೀವನದ ರೀತಿ ನೀತಿಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹಾಲಕ್ಕಿ ಒಕ್ಕಲಿಗರು ಹಲವೆಡೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ :

ಹಣೆ ಮೆ-ನೆ ಶೆಂದುರ್^೧ ಮುಡಿಮೆ-ನೆ ಹೂವೋ

ನಾಡೋರುಡುಗೀಗೆ

ಆರೂ ಮೂರು ಬೆರಕೆ ಮಣಿಯೋ ಕೊಮ್ಮಣಗಿತ್ತೀಗೆ^೨
ಕುತ್ತಿಗೆ ತುಂಬಾ ಸಾವಿರ ಕರಿಮಣಿ ಒಕ್ಕಲಗಿತ್ತೀಗೆ
ತಲೆ-ವೆನೆ ತಂಪು ಬಾಯಲ್ಲಿ ಇಂಪು ಕೊಂಕಣಗಿತ್ತೀಗೆ
ಕಯ್ಯಲಿ ಪನ್ನಣಿ^೩ ಬಾಯಲಿ ಬಿನ್ನಣಿ ಮಡಿವಳಗಿತ್ತೀಗೆ
ಸಾವಿರ ಪುರಾಣ್ ಹದಿನೆಂಟ್ ಮಾತೋ ವಾಣೀರ್

ಹೆಣ್ಣೀಗೆ

ಗೋರು^೪ ಬಲೆ ಮೀನಿನ ಬುಟ್ಟಿ ಹರ್ಕಂತ್ ಹೆಣ್ಣೀಗೆ
ಹಿಲ್ಲೂರ್ ನೆಟ್ಟಿ ಚೆನಗಾರ ಕೊಯ್ಲು ಹಳ್ಳೀರ್ ಹೆಣ್ಣೀಗೆ.

ಈ ಪದದಲ್ಲಿ ನಾಡವರ ಹೆಣ್ಣು, ವಾಣೀರ್ ಹೆಣ್ಣು, ಒಕ್ಕಲಗಿತ್ತಿ, ಕೊಂಕಣಗಿತ್ತಿ, ಕೊಮ್ಮಣಗಿತ್ತಿ, ಹರ್ಕಂತ್ ಹೆಣ್ಣು, ಹಳ್ಳೀರ್ ಹೆಣ್ಣು ಇವರ ಜೀವನ ರೀತಿ ನೀತಿಯ ಚಿತ್ರ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಮೂಡಿದೆ. ಹಾಲಕ್ಕಿ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಹೊರೆಗಟ್ಟಲೆ ಮಣಿಸರ ಹೊತ್ತು ತಿರುಗುವುದನ್ನು ಇಂದೂ ನೋಡಬಹುದು.

ಕೆಲವು ಪದಗಳು ದಟ್ಟ ಸಾಂಕೇತಿಕತೆಯಿಂದ ದುರೂಹ್ಯವಾಗಿವೆ :

೧. ಚಂದ್ರ ೨೦. ಮೋಜುಗಾರ್ತಿ ೨೧. ಬಟ್ಟೆಯ ಮಡಿಕೆ ೨೨. ಸೋಸುವ

ಊರಾಲೇ ಮುಂದೆ ಹಣ್ಣು ಮಾವಿನಮರ ಚಂದುಮಾಮಣ್ಣ
ಆಮರ ತುದಿಮೆ-ನೇ ಹಣ್ಣು ಮಾವಿನಹಣ್ಣು ಚಂದುಮಾಮಣ್ಣ

ಕಣ್ಣೆಲ್ಲದಾತ ಕಂಡಾನೋ ಆ ಹಣ್ಣು ಚಂದುಮಾಮಣ್ಣ
ಕಾಲಿಲ್ಲದಾತ ಹತ್ತಾನೋ ಆ ಮರ ಚಂದುಮಾಮಣ್ಣ
ಕಯ್ಯಿಲ್ಲದಾತ ಕೊಯ್ದಾನೋ ಆ ಹಣ್ಣು ಚಂದುಮಾಮಣ್ಣ.

ಗುಮಟೆಯ ಪದಗಳಲ್ಲಿ, ಕನಕದಾಸ, ಪುರಂದರದಾಸರ
ಹಾಡುಗಳು ದಿನಕರ ದೇಸಾಯಿಯವರ ಪದಗಳು, ಗಟ್ಟಿದ
ಮೇಲಿನ ಲಾವಣಿಗಳು ಸೇರಿಹೋಗಿವೆ. ಲಾವಣಿಯೊಂದು ಗುಮ
ಟೆಯ ಪದಕ್ಕಳವಟ್ಟುದನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸಿ :

ಗೆಜ್ಜೆ ಮೆ-ನ್ ಗೆಜ್ಜೆ ಕಾಲರ್ ಗುಜ್ಜಾರ್ ತೋರಿ
ಶಿಂಗಾರ್ ಕಣ್ಣಿನ ಬಂಗಾರ್ ಕಡಗ ಹೆರಳುಳಿಟ್ಟಂಗಿ
ನಿನ್ನ ಮೆ-ನೆ ಮನಕೋಯ್ತೊ ಎನ್ನಾರ್ ಮನ
ನಿನ್ನೊಂದ್ ಹೋಳಿಗ್ ಹಾಕೋದಿಲ್ಲ ನಾನಾ.

ಗುಮಟೆಯ ಪದ ಇಂದೂ ಹಾಲಕ್ಕಿ ಒಕ್ಕಲಿಗರ ಪ್ರಮುಖ
ಮನರಂಜನೆಯಾಗಿ ಉಳಿದಿದೆ. ಗುಮಟೆಯ ಪದದ ಸ್ಪರ್ಧೆಯೇ
ಪರ್ಡಿಸಿ, ಉತ್ತಮ ಪದಗಾರನಿಗೆ, ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗುಮಟೆಯನ್ನು ಬಾರಿ
ಸಿದವರಿಗೆ ಬಹುಮಾನವಿತ್ತು ಸನ್ಮಾನಿಸುವ ರೂಢಿ ಇವರಲ್ಲಿ ಹಲ
ವೆಡೆಯಿದೆ. ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆಯಾದರೂ ಗುಮಟೆಪದ ಹಾಡಲೇ
ಬೇಕೆಂಬ ನಿರ್ಬಂಧ ಹಾಲಕ್ಕಿಗಳೆಲ್ಲಳಿರುವುದು ಜಾನಪದದ ಪುಣ್ಯ.

೫. ಬೇಟೆ :

ಬೇಟೆಯಾಡುವುದು ಹಾಲಕ್ಕಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರಿಯವಾದ ಹವ್ಯಾಸ.
ಅನೇಕರು ಬೇಟೆಯ ನಾಯಿಯನ್ನು ಸಾಕುತ್ತಾರೆ. ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ

ಯಾದರೂ 'ಹೊಲ' ೨೩ ಆಡಲೇಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದಲ್ಲಿ 'ಬೇಟೆಯ ನಾಸ'ನ ಬಾಧೆ ತಟ್ಟುತ್ತದೆಯೆಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಬಲವತ್ತರವಾಗಿದೆ. ಕಾಡುವಾಸಿಗಳಾದ ಇವರಿಗೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬೆಳೆರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಮತ್ತು ಆಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಬೇಟೆಯಾಡುವ ಪ್ರಸಂಗ ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಇವರ ಅನೇಕ ಹಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಬೇಟೆಯ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಬರುತ್ತದೆ. ಬೇಟೆಯಾಡುವುದನ್ನೇ ಕುಲಕಸಬಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿದ ತಾಯಿಯೊಬ್ಬಳು ಮಗನಿಗೆ ಹುಲಿಬೇಟೆಯಾಡಲು ಪ್ರಚೋದಿಸುತ್ತಾಳೆ:

ಒಂದೇ ತಾಯೀಗೇ ಒಂದೇ ಮಗಹುಟ್ಟೇ
ಶಿದ್ದೆಣೆಯಿಕ್ಕೇ ಶಲಗೂವೊ ೨೪ | ಮಗನೆ ಕೇಳೊ
ಹೋಗುಬೇಕೊ ಹುಲಿಯಾ ಬೆ-ಟೇಗೊ

ಮಗನು ಸಾಹಸಯುಕ್ತವಾದ ಬದುಕನ್ನು ಬದುಕಬೇಕೆಂಬುದು ತಾಯಿಯ ಅಭಿಲಾಷೆ. ಅವಳ ಅಭೀಷ್ಟವನ್ನು ಹುಸಿಗೊಳಿಸುವ ವನಲ್ಲ ಮಗ:

ಬಿಲ್ಲೊಂದ್ ಬಾಣವ ಹಿಡಿದಿದನೊ ಬಾಲಪ್ಪನೆ
ಮೂಡಿನ ಅಡವೀಗೆ ನೆಡುದೀಯೊ |

ಹುಲಿ ಹೊಡದೇ ಮನಗೇ ಬರೂವನೊ ತಾಯವ್ವೆ
ತಾನೊಂದು ಬಳುವಾ ೨೫ ತರೂವಾಳೊ |

ತಾನೊಂದು ಬಳುವಾ ತಂದು ಏನಂಬಾಳೊ

ಹುಲಿ ಹೊಡದಾ ದಿಟ್ಟಿ ೨೬ ಹರಿಯಾಲೊ.

ಹುಲಿ ಹೊಡೆದ ಮಗನ ಕೆಚ್ಚನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿದ ತಾಯಿ ಕೆಟ್ಟ ದೃಷ್ಟಿ ತೊಲಗಲೆಂದು ಮಗನಿಗೆ ಬಳುವೆತ್ತಿ ಚೆಲ್ಲುತ್ತಾಳೆ. ಹೀಗೆ ಬೇಟೆಗೆ ಹೋದಾಗ ಹುಲಿಬಾಯಿಗೆ ತುತ್ತಾಗಿ ಸತ್ತವರೂ ಇಲ್ಲದಿಲ್ಲ ೨೭

೨೩.ಬೇಟೆ ೨೪.ಸಲಹುವೆ ೨೫.ದೃಷ್ಟಿ ತೆರೆಯುವ ಆರತಿ ೨೬.ದೃಷ್ಟಿ ೨೭.ನೋಡಿ: ಡಾ| ಎಲ್. ಆರ್. ಹೆಗಡೆ: ತಿಮ್ಮಕ್ಕನ ಪದಗಳು ಪು. ೧೦೭-೧೧೩

ಬೇಟೆಗೆ ಹೋದ “ಪುಂಡೂಗಾರ ಶಂವ್ವ” ಹತನಾಗಿ, ಮುಂದೆ
ವೀರದೇವತೆಯಾದ ಪ್ರಸಂಗವೊಂದು ಉಪಲಬ್ಧವಿದೆ:

ಕೊ-ಟಿ^{೨೮} ಬಾವಿಯಾ ಚಂತೆ^{೨೯} ಬೊ-ಳಿ ಮೆ-ನೆ^{೩೦}
ಹೊಲವಾ ಕಟ್ಟಿಲ್ವೊ^{೩೧} ಹೊಲವಾ ಕಟ್ಟಿಲ್ವೊ
ದೊರೆಗೋಳ್^{೩೨} ಗಮಿಯಾನ್^{೩೩} ಹೊಡೆನೆಲ್ವೊ^{೩೪}
ಕೊ-ಟಿ ಬಾವಿಯಾ ಬೆಳಿಯಾ ಒಕ್ಕಲಿ
ಗಮಿಯಾನ್ ಹೊರನೆಲ್ವೊ^{೩೫} ಗಮಿಯಾನ್ ಹೊರನೆಲ್ವೊ
ಗಮಿಯನ ಮಾಶಾ^{೩೬} ಹೊರನೆಲ್ವೊ
ಪುಂಡೂಗಾರ^{೩೭} ಪುಂಡೂ ಶಂವ್ವ
ಬೆ-ಡೆಂದ್ ಹೇಳನೆಲ್ವೊ ಬೆಡೆಂದ್ ಹೇಳನೆಲ್ವೊ
ಅದರಾ ಯಾರೊಂದ್ ಕೇಳನೆಲ್ವೊ^{೩೮}
ಪುಂಡೂಗಾರಾ ಪುಂಡೂ ಶೊಂಟಕೆ^{೩೯}
ಬೇಡೀ ಹಾಕನೆಲ್ವೊ ಬೇಡಿ ಹಾಕನೆಲ್ವೊ
ಕಯ್ಯಿಗೆ ಕೊ-ಳಾ^{೪೦} ಹಾಕನೆಲ್ವೊ
ಚಳಿನೀರು ಚಳಿಶಂದಿಯ ಬೆಟದಲ್
ತ-ಲಿಯಾ ಹೊಡೆನೆಲ್ವೊ ತ-ಲಿಯಾ ಹೊಡೆನೆಲ್ವೊ
ಪುಂಡೂಗಾರಾ ಶಂವ್ವನ ಹೊಡೆದಲ್
ಹುತ್ತೇ ಮುಡನೆಲ್ವೊ ಹುತ್ತೇ ಮುಡನೆಲ್ವೊ

ಬೇಟೆಗೆ ಹೋದ ಒಕ್ಕಲುಮಕ್ಕಳು ಮಾಂಸದಾಶೆಯಿಂದ ದೊರೆ
ಗಳು ಹೊಡೆದ ಗಮೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತರು. ನ್ಯಾಯ ನಿಷ್ಕಾರ

೨೮. ಕೋಟಿ ೨೯. ಸಂತ ೩೦. ಗುಡ್ಡದ ಮೇಲೆ ೩೧. ಕಟ್ಟಿಲ್ಲಿವೊ? ೩೨. ಬ್ರಿಟಿಷರು
೩೩. ಕಾಡುಕೋಣವನ್ನು ೩೪. ಹೊಡೆಯಲಿಲ್ಲವೆ; ಹೊಡೆದರಲ್ಲ.

೩೫. ಹೊರಲಿಲ್ಲವೆ. ೩೬. ಮಾಂಸ ೩೭. ಯುವಕ ೩೮. ಕೇಳಲಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲವೆ
೩೯. ಸೊಂಟಕೆ ೪೦. ಬೇಡಿ

ಪುಂಡುಗಾರ ಶಂವ್ವ ಬೇಡವೆಂದರೂ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ದೊರೆ
ಗಳ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದವ ಮಾತ್ರ ಶಂವ್ವ. ಬ್ರಿಟಿಷರು ನಿರ್ದಯದಿಂದ
ಅವನ ತಲೆ ಕತ್ತರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಸತ್ಯ ನಿಷ್ಠ 'ಶಂವ್ವ' ಸತ್ತಲ್ಲಿ
ಹುತ್ತುಮೂಡಿ ಆತ ವೀರನೆಂದು ಪೂಜೆಗೊಂಡ.

೭. ಕೋಳಿ ಅಂಕ :

ಕೋಳಿ ಅಂಕವು ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬಲಿ ಸಮರ್ಪಣೆ, ಒಂದು
ಬಗೆಯ ಜೂಜಾಟ. ಗದ್ದೆ ಬಯ್ಲಲ್ಲಿ ಮುಚ್ಚಂಜೆಗೆ ಕೋಳಿ ಅಂಕ
ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಅನೇಕ ಕೋಳಿ ಅಂಕದ ಬೈಲುಗಳಿವೆ. ಆ
ಬಯ್ಲಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಲಿನ ಕೊಪ್ಪಗಳ ಒಕ್ಕಲಿಗರು ಹಾಗೂ ಇತರ ಜಾತಿ
ಯವರು ಸೇರಿ ಅಂಕವಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹುಂಜಗಳ ಕಾಲಿಗೆ ಕತ್ತಿ ಕಟ್ಟಿ
ಕಾದಾಡಿಸಿ ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ನೆರೆದ ಮಂದಿ ಒಡ್ಡಕಟ್ಟಿ ಜೂಜಾಡು
ತ್ತಾರೆ. ಅಂಕದಲ್ಲಿ ಸೋತಕೋಳಿಯು ಗೆದ್ದಕೋಳಿಯ ಒಡೆಯನ
ಪಾಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಬೇಟೆ ಹಾಗೂ ಬಲಿಯಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತರಾದ ಹಾಲಕ್ಕಿಗಳು
ಕೋಳಿಯಂಕ ಆಡಿ, ರಕ್ತಬಲಿ ಸಮರ್ಪಿಸದಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಬೇಟೆ ದೇವತೆ
ಹಾಗೂ ರಣ ದೇವತೆಗಳು ಮುನಿಯುವವು ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ
ಕೋಳಿಯಂಕವಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಅಟವನ್ನು ಸರಕಾರದವರು
ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಪ್ರತಿಬಂಧಿಸಿದ್ದರಿಂದ, ಇದನ್ನು ಇಂದು ಕಣ್ಮರೆಯಲ್ಲಿ
ಆಡುತ್ತಾರೆ.

೪. ಶಾಸ್ತ್ರ-ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು

೧ ಮದುವೆ :

ಮಾನವನ ಸ್ವೇರ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಿ, ಕೌಟುಂಬಿಕ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಡೆಯೀವ ವಿವಾಹ ಸಂಸ್ಕಾರದಿಂದ ಹಾಲಕ್ಕಿ ಒಕ್ಕಲಿಗರು ದೂರ ಸಿಡಿದು ನಿಂತವರಲ್ಲ. ಅವರ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ವಿವಾಹವೊಂದು ಪ್ರಮುಖ ಸಂಸ್ಕಾರ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾದಿ ಮೇಲ್ವರ್ಗದವರ ಮದುವೆಗಳಲ್ಲಿ ಪುರೋಹಿತರು ಹಾಗೂ ಅವರ ಮಂತ್ರಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯವಿದ್ದರೆ, ಹಾಲಕ್ಕಿ ಒಕ್ಕಲಿಗರ ಮದುವೆಗಳಲ್ಲಿ ಇವಕ್ಕೆ ಪ್ರಪೇಶವಿಲ್ಲ. ಮದುವೆ ನಡೆಯುವುದು ಊರ ಗೌಡ ಹಾಗೂ ಬುದವಂತರ ಹಿರಿತನದಲ್ಲಿ. ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಡುವ ವಿವಾಹ ಗೀತೆಗಳು ಪುರೋಹಿತರ ಮಂತ್ರಸ್ಥಾನವನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸುತ್ತವೆ. ಹಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ವಿವಾಹಾಚರಣೆಯ ವಿಧಿ ವಿಧಾನಗಳ ವಿಸ್ತೃತ ವಿವರಣೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಹಾಡುಗಳು ಹಾಲಕ್ಕಿ ಒಕ್ಕಲಿಗರ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ನೆರವು ನೀಡುತ್ತವೆ. ವಿವಾಹ ಚಡಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದವು ಇಂತಿವೆ : ೧. ಕೂಸು ಕೇಳುವುದು ೨. ಕೂಸು ನಿಶ್ಚಯಿಸುವುದು ೩. ವೀಳ್ಯ ಕೊಡುವುದು ೪. ಅಕ್ಕನ ಕರೆಯುವುದು ೫. ಮನೆ ಮಾಡುವುದು ೬. ಚಪ್ಪರ ಹಾಕುವುದು ೭ ಮುಹೂರ್ತ ಬತ್ತು ಮೆರೆಯುವುದು ೮. ಕಲಶ ತಯಾರಿಸುವುದು ೯. ಹಸಗೆರೆ ಬರೆಯುವುದು ೧೦. ಜವಳಿ ತರುವುದು ೧೧. ಪನ್ನೆ ಮಾಡುವುದು ೧೨. ತಿಗರು ತಿಕ್ಕುವುದು ೧೩. ನೀರು ಮೀಯುವುದು ೧೪. ತುಲಸಿ ಪೂಜೆ ಮಾಡುವುದು ೧೫. ಮುಹೂರ್ತ ಕಂಬ ನೆಡುವುದು ೧೬. ಬಾಗಿಲು, ಒರಳು, ಒಲೆ, ಗಣೇಶಪೂಜೆ ಮಾಡುವುದು

೧೭. ಮದುವೆಗನನ್ನು ಸಿಂಗರಿಸುವುದು ೧೮. ಉಡುಗೊರೆ
 ೧೯. ಭಾವನು ಚಂಚಿ ಹಿಡಿಯುವುದು, ಅಕ್ಕ ತಳಿಗೆ ಬಟ್ಟಲು ಹಿಡಿ
 ಯುವುದು ೨೦. ದಿಬ್ಬಣ ಹೊರಡುವುದು ೨೧. ಬಳಿ ಕಳಗುವುದು
 ೨೨. ಎದುರುಗೊಳ್ಳುವುದು ೨೩. ಅಳಿಯನನ್ನು ಕರೆಯುವುದು
 ೨೪. ಹೆಣ್ಣು ಸಿಂಗರಿಸುವುದು ೨೫. ಧಾರೆ ೨೬. ಧಾರೆಯ ಉಡು
 ಗೊರೆ ೨೭. ಹಸೆಮಣೆಗೆ ಹೋಗುವುದು ೨೮. ಮರುದುಂಬು
 ವುದು ೨೯. ಶಿರಿಶಕಲ ೩೦. ಹೆಣ್ಣು ಅಡಗಿಸುವುದು ೩೧. ಓಕುಳಿ
 ೩೨. ಬಳುವಳಿ ೩೩. ಮನೆ ತುಂಬಿಸುವುದು ೩೪. ಬಾಗಿಲು ತಡೆ
 ಯುವುದು ೩೫. ಆರತಿಯೆತ್ತುವುದು. ಹಿಂದಕ್ಕೆ ವಾರಗಟ್ಟಲೆ
 ನಡೆಯುವ ಈ ಸಮಾರಂಭ ಇಂದು ತಾಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಮುಗಿದು
 ಹೋಗುವುದರಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ಚಡಂಗಗಳು ಕರಗಿ ಹೋಗಿವೆ. ಈ
 ಪಾಡುಗಳ ವಿವರ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ,
 ಮಾದರಿಗಾಗಿ ಒಂದೆರಡು ಗೀತೆಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ನೋಡಬಹುದು:

i) ವೀಳ್ಯ ಕೊಡುವುದು : ಕೂಸು ನಿಶ್ಚಯವಾದ ಮೇಲೆ
 ನೆಂಟರಿಷ್ಟರಿಗೆ ವೀಳ್ಯ ಹಂಚುವ ಪದ್ಧತಿಯಿದೆ :

ಹೊತ್ತಾರೆ^೧ ಮುನ್ನೆ ಎದ್ದೀಯೋ ಯಜಮಾನ
 ಶೊಂಟಕೆ ನೆ-ವಳವ ಇಡೀದೆಯೋ^೨ | ಯಜಮಾನ
 ಕರಿಯ ಕಂಬಳಿ ಹೆಗಲಿಗೆ^೩ | ಹೇರೀಕಂಡಿ
 ಈಳೀದ^೪ ಹೆಡಗೆಗೆ ನೆಡದೆಯೋ |

ಮುಂದೆ ವೀಳ್ಯ ಹಂಚುವ ವಿವರಗಳೆಲ್ಲ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತವೆ.

ii) ಮೂಹೂರ್ತ ಬತ್ತ ಮೆರೆಯುವುದು: ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ
 ಸೇಸಕ್ಕಿ, ಕಳಸ ಹಾಗೂ ಪಾಯಸಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು
 ಮೆರೆಯುವ ಚಡಂಗವೊಂದಿದೆ:

೧. ಬೆಳಿಗೆ ೨. ಜಡಿದೆ ೩. ಹೆಗಲಿಗೆ ೪. ವೀಳ್ಯದ

ಕಯ್ರಲೆ^೧ ವನಕೆಗೆ ಮಾವಿನ ತಿರಳೋ^೨
 ಕಯ್ರಲೆ ವನಕೆಗೆ ಮಾವಿನ ತಿರಳೋ
 ಶೋಬೀರೇ ಶೋಬಾನ

ಶೋಬೀರಂಬ್ರ ಶುಬನಾರಿಯೋರ್ ಶೋಬೀರೇ ಶೋಬಾನ.

iii) ಧಾರೆ: ಹೆಣ್ಣಿನ ತಂದೆ ತಾಯಿಯರು ಊರಗೌಡ,
 ಬುದವಂತರ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ವಧುವನ್ನು ವರನಿಗೆ ಧಾರೆಯೆ
 ರೆಯುತ್ತಾರೆ :

ಧಾರೆಯೆರೆವದು ಗಿಂಡಿ ಮೊ-ರೆ ತೊಳೆವದು ಗಿಂಡಿ
 ಪುಣ್ಣುಳ್ಳರು ಗಿಂಡಿ ಹದಿನಯ್ದು | ತಡದೀಕಂಡೇ
 ಹಾಲಲ್ಲೇ ದಾರೇ ಎರೀದಾರೊ^೩ ಅವ್ರಪ್ಪವ್ವ
 ನೀರಲ್ಲರು ಕಯ್ಯ ತೊಳೀದಾರೊ | ಅವ್ರಪ್ಪವ್ವ
 ಕನ್ನೆ ಹೆಣ್ಣಿನ ಪುಣ್ಯ ಪ್ಪಡೀದಾರೊ |

೨. ಶೋಭನ :

ಹಾಲಕ್ಕಿಗಳು ಹೆಣ್ಣು ಮೈನೆರೆಯುವ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ
 ಮದುವೆ ಮಾಡಿ, ಮೈನೆರೆದ ಮೇಲೆ ಶೋಭನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.
 ಕೆಲವೆಡೆ ಹೆಣ್ಣು ಮೈನೆರೆದ ಒಂದು ವರ್ಷದ ಮೇಲೆ ಶೋಭನ
 ಮಾಡುವ ಆರೋಗ್ಯಕರ ಸಂಪ್ರದಾಯವಿದೆ.

ಹೆಣ್ಣು ತವರು ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ಮೈನೆರೆದರೆ ಅವಳಿಗೆ
 ಹೂವು ಚೆನ್ನ, ಬಣ್ಣ ಕೊಟ್ಟು ಗಂಡನ ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಳ್ಳು
 ವಾಡಿಕೆ: ಹಾಲು ಕಾಶೂಲನಾರಿ ಬೊ-ನಾ^೪ ಬಾಗೂ^೫ ನಾರಿ
 ಈಗಿದ್ದ ನಾರಿ ಒಳಗಿಲ್ಲ ಹೆರಗಿಲ್ಲ
 ಇಂಬೇ^೬ ಒನಸೇರಿ ಮಿಯ್ದೆರದೊ^೭ | ನಾರೀಗೆ

೧. ಕೈಗರು(ಒಂದು ಜಾತಿಯವರು) ೨. ತಳಿರು ೩. ಎರೆದರು ೪. ಕಾಯಿಸುವ
 ೫. ಅನ್ನ ೬. ಅನ್ನದ ನೀರು ಸೋಸು ೭. ಲೆಂಬೆ ೮. ಋತುಮತಿಯಾದಳು.

ಬಣ್ಣ^{೧೩}ನಾರೇ ಕೊಟ್ಟೇ ಕರತಾರೋ | ಮನೆಗೆಲ್ಲ
ಶಿನ್ನ^{೧೪}ನಾರು ಕೊಟ್ಟೇ ಕರತಾರೋ | ಮನೆಗೆಲ್ಲ
ಹೂಂಗನಾರೇ ಕೊಟ್ಟೇ ಕರತಾರೋ |

ಶೋಭನಕಾರ್ಯವನ್ನು ಹಾಲಕ್ಕಿ ಒಕ್ಕಲಿಗರು ವಿಶೇಷ
ವೈಭವದಿಂದ ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ; ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣ ವ್ಯಯ
ವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇದರ ಖರ್ಚಿನ ಭಾರದಿಂದ ತತ್ತರಿಸುವವ
ಗಂಡಿನ ತಂದೆ :

ಮಡದೀ ಮಿಂದೀದಂದೇ ನೆಲ್ಲಗರು^{೧೫} ಶಂತೋಶ^{೧೬}
ಮಾವನರು ಶಿಂತೀ^{೧೭} ಹೆರುದಾದೊಂ^{೧೮} | ಯಾತಕೆ
ಅವಲಕ್ಕಿಗಿನ್ನೆಲ್ಲಿ ಗರೂಶಲೆಂ |

ಪತಿಗೆ ಹೆಂಡತಿಯೊಡನಾಡುವ ಸಂತೋಷವಾದರೆ, ಅವಳ
ಮಾವನಿಗೆ ಶೋಭನದ ಖರ್ಚಿನ ತಲೆ ಬೇನೆ. ಹಾಡುಗಾರ್ತಿ
ನಿತ್ಯ ಉದರಂಭರಣೆಗೇ ತತ್ವಾರವಾದ ಹಾಲಕ್ಕಿ ತಂದೆಯ ಅಂತ
ರಂಗದ ತುಮುಲವನ್ನಿಲ್ಲಿ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾಗಿ ಬಣ್ಣಿಸಿದ್ದಾಳೆ.

ಹೆಣ್ಣು ಋತುಮತಿಯಾದ ಐದು, ಏಳು ಇಲ್ಲವೆ ಒಂಬತ್ತು
ನೆಯ ದಿನಕ್ಕೆ ಗಂಡನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಶೋಭನ ಕಾರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.
ಅಂದು ರಾತ್ರಿ ದಂಪತಿಗಳನ್ನು ಹೆಣ್ಣಿನ ತವರು ಮನೆಗೆ ಕರೆತಂದು
ಅವರ ಮಿಲನಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

೩ ಬೋಳ್ ನುಂಡೆ ಕೂಚ :

ಹಾಲಕ್ಕಿ ಒಕ್ಕಲಿಗರಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣಿನ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಿಮೆ. ಹೀಗಾಗಿ
ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ತೆರತೆತ್ತೋ ಇಲ್ಲವೆ ಹೆಣ್ಣು ತಂದ ಮನೆಗೆ ಇನ್ನೊಂದು

೧೩. ಸೀರೆ ೧೪. ಬಂಗಾರ ೧೫. ಗಂಡನಿಗೆ ೧೬. ಸಂತೋಷ ೧೭. ಚಿಂತೆ
೧೮. ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ೧೯. ಹುಡುಕಲಿ

ಹೆಣ್ಣುಕೊಟ್ಟೋ, ಮದುವೆಯಾಗುವ ಪದ್ಧತಿಯಿದೆ. ಈ ಬಗೆಯ ಯಾವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೂ ಅನುಕೂಲವಿಲ್ಲದ ಗಂಡು, ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿ ಯುವ ಪ್ರಸಂಗ ಬಹಳ. ಆದರೆ ಮೂನವ ಸಹಜ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಾದ ಕಾಮಸುಖದಿಂದ ಯಾರೂ ವಂಚಿತರಾಗಬಾರದಲ್ಲ? ಎಂದು ಕೊಂಡ ಹಾಲಕ್ಕಿಗಳು ತಮ್ಮ ಕುಟುಂಬ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಅವ ಕಾಶವೊಂದನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡರು : ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಂತೆ ಸಹೋ ದರರಲ್ಲಿ ಅಣ್ಣನೊಬ್ಬ ಮದುವೆಯಾಗುತ್ತಾನೆ. ತಮ್ಮಂದಿರು ಅಣ್ಣನ ಹೆಂಡತಿಯ ಜೊತೆ ಸಂಬಂಧವಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.^{೨೦}

ಈ ಬಗೆಯ ಸಂಬಂಧ ಅನೈತಿಕವಲ್ಲ. ಇಂಥ ಸಂಬಂಧ ಬೆಳೆಸುವವನನ್ನು 'ಬೋಳ್ ಮಂಡೆ ಕೂಚ' ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇಂದು ಈ ಬಗೆಯ ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಕುಸಿದಿದೆ. ಇಂತಹ ಸಂಬಂಧಕ್ಕೆ ಹೆಣ್ಣು ಪ್ರತಿರೋಧ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಜನಪದ ಗೀತೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಲಬ್ಧವಿವೆ :

ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮ ದಂಡಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದರು. ಕೆಲದಿನಗಳ ಮೇಲೆ ಅಣ್ಣನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದು, ಅತ್ತಿಗೆಗೆ ಕದ ತೆಗೆಯಲು ಬಿನ್ನವಿಸುತ್ತಾನೆ. ಕಂದ ಕಾಲ ಮೇಲಿದ್ದ ನೆವವನ್ನೊಡ್ಡಿ ಅತ್ತಿಗೆಯು ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಮೈದುನ ಬಿಡಬೇಕಲ್ಲ :

ಕಾಲ ಮೆ-ನನ ಕಂದನ ನೆಲದ ಮೆ-ನಿಕ್ಕತ್ತೂಗಿ

ಕಬ್ಬಿನಂತೋಳೆ ಕದ ತೆಗೆ | ಅತ್ತೂಗಿ

ಮುತ್ತಿನ ಗೊಂಡೆ ಮುಡಿಶೂನೆ |

ಅತ್ತೂಗಿ ಮೊಕಶೆಂದ^{೨೧} ಮುತ್ತಿನ ಮುಡಿಶೆಂದ

ಅತ್ತೂಗಿ ನಿನ್ನಾ ಮಯ್ ಬಣ್ಣ | ಅತ್ತೂಗಿ

ಚುತ್ತಾಡಿ^{೨೨} ಬಂದೆ ನಿನಗಾಗಿ |

೨೦. ಮೈದುನ, ಮೈದುನಿಕ ಪದಗಳು ಮೈಥುನ ಶಬ್ದದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದಂತಿವೆ. ಒಂದು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ, ಅತ್ತಿಗೆ ಮೈದುನ, ಭಾವ ಮೈದುನ, ಇವರಲ್ಲಿಯ ಸಂಯೋಗ ಅನೈತಿಕವಾಗಿದ್ದಂತಿಲ್ಲ.

೨೧. ಮುಖಚಿಂದ ೨೨. ಸುತ್ತಾಡಿ

ಮೈದುನನ ಸವಿಮಾತಿಗೆ ಅತ್ತಿಗೆ ಜಗ್ಗಲಿಲ್ಲ. ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಕಾದು ಬೇಸತ್ತು ಮೈದುನ, ಕಾಳಿಯ ಹಟ್ಟಿಗೆ ಬಂದು, ಕಾಳಿಯ ಕಣ್ಣೆ ಕಳಚಿ, ಅತ್ತಿಗೆಯ ಪ್ರೀತಿಯ ಹೂಬನಕ್ಕೆ ಮೇಯ ಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಕಾಳಿಯನ್ನು ಹೊಡೆದೆಬ್ಬಲು ಅತ್ತಿಗೆ ಕದ ತೆರೆಯುತ್ತಾಳೆ. ಕಾಳಿಯನ್ನು ಹಟ್ಟಿಗೆ ಹೊಡೆದು ಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತಾಳೆ. ತೊಟ್ಟಿಲ ಕಂದನಿಗೆ ಮೊಲೆಕೊಟ್ಟು, ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಪ್ಪಿಟ್ಟು ಕಂದನನ್ನು ಮುದ್ದಿಸಿ ತೊಟ್ಟಿಲಲ್ಲಿಟ್ಟು, ಕಡೆಗಣ್ಣಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣೀರಿಡುತ್ತಾಳೆ. ಅತ್ತಿಗೆ ಮೈದುನರ ಒಂದುಗೂಡುವಿಕೆಯನ್ನು ಕವಿ ಬಣ್ಣಿಸಿಲ್ಲ. ಮೈದುನನ ನಡತೆಯಿಂದ ಆತ ಅತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಭೋಗಿಸದೆ ಹಿಂತಿರಗುವವನಲ್ಲ ವೆಂಬುದು ಸುಸ್ಪಷ್ಟ. ಕುಲಾಚಾರದಂತೆ “ಬೋಳಾಮಂಡೆಕೂಚೆ”ನ ಮನ ತಣಿಸಬೇಕಲ್ಲ. ಈ ಕುಲಾಚಾರಕ್ಕೆ ಮಣಿದ ಅತ್ತಿಗೆ, ಕಣ್ಣೀರಿಟ್ಟು ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಮೈದುನನಿಗೆ ತನ್ನನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿರಬೇಕು.

ಇನ್ನೊಂದು ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ಗಮನಿಸಿರಿ :

ಕೆನ್ನೀಯ ಕುದಲೇ ಕೆನ್ನೀಗೆ ಕಮಚಿದೊ^{೨೩}

ಶನ್ನಚಿಯೆಂಬ^{೨೪} ಕಿರಿಮಯ್ದು | ಏನಂದಾನೇ

ಅಟ್ಟಲೇ^{೨೫} ಅಡಗಿದ್ದೆ ಬಡಶಂದ |^{೨೬}

ಅಟ್ಟ ಅಡಿಗೆಯಿದ್ದಲ್ಲಿ ಬಡಿಸನ್ನುತ್ತಾನೆ ಮೈದುನ. ಮೈದುನನಿಗಾದ ಹಸಿವೆ ಯಾವುದೆಂದು ಅತ್ತಿಗೆಗೆ ಗೊತ್ತು. ಅವಳೂ ಧ್ವನಿಪೂರ್ಣವಾಗಿಯೇ ಉತ್ತರಿಸುತ್ತಾಳೆ :

೨೩. ತುಂಬಿಕೊಂಡಿವೆ. ೨೪. ಸುನ್ನಾಸಿಯೆಂಬ ೨೫. ಮಾಡಿದ

೨೬. ಉಟಕ್ಕೆ ಹಾಕು ಎಂದ

ಅಟ್ಟಲೇ ಅಡಿಗಿಲ್ಲ ಶುಟ್ಟಲೇ ಹೋಳುಗಿಯಿಲ್ಲ
 ಕಟ್ಟಲೆ ಪತ್ತರೋಳಿಯೇ^{೨೨} ಮೊದಲಿಲ್ಲ | ಬೆರಗಿನ^{೨೩} ಮಯ್ಯ
 ನೀನೊಡ್ಡೋಹರ್ವಾ ಜಲೂದಿಗೋ^{೨೪} | ಬಿಕನಾಚಿ ಮಯ್ಯ
 ಉಟ್ಟಲೆ ಕಚ್ಚೆ ಚಳಕೊಳ್ಳೋ^{೨೫} |

ಅತ್ತಿಗೆಯು ಅಟ್ಟ ಅಡಿಗೆಯೂ ಇಲ್ಲ, ಸುಟ್ಟ ಹೊಳಿಗೆಯೂ ಇಲ್ಲ; ಅವನಿಗೆ ಹರಿವ ಹಳ್ಳವೇ ಗತಿಯನ್ನುತ್ತಾಳೆ. ಹರಿವ ನೀರಿಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರವಿಲ್ಲ; ಆ ನೀರು ಯಾರೂ ಕುಡಿಯಬಹುದು. ಆದರೆ ಕಟ್ಟಿದ ಬಾವಿ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸೊತ್ತು. ಅತ್ತಿಗೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅವಳು ಹರಿವ ನೀರಲ್ಲ; ಬಾವಿಯ ನಿಂತ ನೀರು. ಅದು ಮೈದುನ ಕಚ್ಚೆ ಸೆಳಕೊಳ್ಳುವ ನೀರಲ್ಲ. ಬಿಕನಾಸಿ ಮೈದುನ ಹರಿವ 'ಹಡಬೆ' ನೀರಿನೆಡೆ ಬೇಕಾದರೆ ಹೋಗಲಿ ಎಂದು ಅತ್ತಿಗೆ ಪ್ರತಿಭಟಿಸುತ್ತಾಳೆ.

ಮೈದುನರ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಪಂಚ ಮರೆಯುವ ಅತ್ತಿ
 ಗೆಯರೂ ಇಲ್ಲದಿಲ್ಲ :

ಬೋಕಳೂವ^{೨೬} ಚುರಿಯುತ್ತೆ^{೨೭} ಮನಿ ಮಯ್ದನ ನೋಡುತ್ತೆ
 ಒಳಗೆಲ್ಲ ಚೆಲ್ಲಾಳೋ ಚೆರೆಮುತ್ತ | ಅತ್ತೂಗೆ
 ಯಾರಲೆ ದೆ-ನದಲೆ ಮರಕುಂಡೆ | ಲತ್ತೂಗೆ
 ಮನಿ ಮಯ್ದಾನ ನೋಡೇ ಮರಕುಂಡೆ |^{೨೮}

ಮಯ್ದನನಿಗೆ ಮನಸೂತ ಅತ್ತಿಗೆಯ ಮಾದಕ ಸ್ಥಿತಿ
 ಯನ್ನು ಮೇಲಿನ ಪದ್ಯ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತದೆ.

ಅಣ್ಣನ ಹೆಂಡತಿಯ ಮೈಸಲಿಗೆ. ತಮ್ಮನು ಅವಿವಾಹಿತ
 ನಾಗಿರುವವರೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಮ್ಮತ. ಆದರೆ ತಮ್ಮನ ಹೆಂಡತಿಯ
 ಮೈ ಮುಟ್ಟುವುದೂ ಅಣ್ಣನಿಗೆ ನಿಷಿದ್ಧ.

೨೨. ಉಟದ ಎಲೆ ೨೩. ಬೆಡಗಿನ ೨೪. ಹಳ್ಳ ೨೦. ಒಗೆದುಕೋ
 ೨೦. ಬಕುಳ ಹೂ ೨೨. ಸುರಿಯುತ್ತ ೨೩. ಮೈಮರತೆ

ಹೆಣ್ಣು ಗಂಡಿನ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಹಾಲಕ್ಕಿ ಒಕ್ಕಲಿಗರು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ತಲೆ ಕೆಡಿಸಿಕೊಂಡವರಲ್ಲ. ಯಾವುದೋ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಒತ್ತಡಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕಿದ ಹೆಣ್ಣು ಮತ್ತೊಬ್ಬನ ಕಾಮ ಪಿಪಾಸೆಗೆ ಬಲಿಯಾದರೆ ಅವಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕಠೋರ ಶಾಸನ ವಿಧಿಸುವುದು ಕಡಿಮೆ. ಕೆಲವು ಸಲ ಹೆಂಡತಿಯ ಅನೈತಿಕ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಗಂಡ ಮರೆತು ಅವಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿ ಬಾಳಲು ಹವಣಿಸಿದ ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳು ಸಿಗುತ್ತವೆ.

೫. ಆರಾಧನೆ

೧. ಹಲವು ದೇವತೆಗಳ ಉಪನಾಸನೆ :

ಹುಲಿ ನಾಗಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸುವುದು, ಬೆಳೆದ ಬೆಳೆ, ವೃಕ್ಷ ವನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವುದು, ವೀರ ದೇವತೆ ಮತ್ತು ಅಮ್ಮನ ಉಪಾಸನೆ, ಶಿವ, ವಿಷ್ಣು ಮುಂತಾದ ಪೌರಾಣಿಕ ದೇವತೆಗಳ ಅರ್ಚನೆ ಮುಂತಾದುವೆಲ್ಲ ಹಾಲಕ್ಕಿಗಳಲ್ಲಿ ರೂಢಮೂಲವಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಬಂದಿವೆ. ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ವೃಕ್ಷ ಹಾಗೂ ಪ್ರಾಣಿ ಪೂಜೆಗೆ ಟೊಟೆಮಿಷ್ಟರಾದ ಹಾಲಕ್ಕಿ ಒಕ್ಕಲಿಗರು ಬುನಾದಿ ಹಾಕಿ ದಂತಿದೆ. ಇವರು ದೇವರೆಂದು ಪೂಜಿಸುವ ಎತ್ತರವಾದ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಹಾವು ಇಲ್ಲವೆ ಹುಲಿಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಹುತ್ತನ್ನು ಇಲ್ಲವೇ ಕಲ್ಲನ್ನು, ಇಲ್ಲವೇ ಕಲ್ಲಿನ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಾಲಕ್ಕಿಗಳ ತರುವಾಯ ಈ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಬಂದಿರಬಹುದಾದ ಮಾತೃಪ್ರಧಾನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯವರು 'ಅಮ್ಮ'ನ ಉಪಾಸನಾ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿ ತಂದಂತಿದೆ. ಇವೆರಡು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ಮುಂದೆ ಒಂದೆಡೆ ಬೆರೆತು ಸಮ್ಮಿಶ್ರ ಜನಾಂಗವಾಗಿ ಬೆಳೆದಂತಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇವೆರಡು ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ಜನರ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ನಡೆ ನಡಾವಳಿಗಳ ಹೊರತೋರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆಯಿದೆ. ವೃಕ್ಷ ಪೂಜೆ, ಪ್ರಾಣಿಪೂಜೆ, ಅಮ್ಮನ ಉಪಾಸನೆ, ವೀರಪೂಜೆ ಇವು ಟೊಟೆಮಿಷ್ಟರು ಮತ್ತು ಮಾತೃ ಪ್ರಧಾನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯವರಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿವೆ.

ಹಾಲಕ್ಕಿ ಒಕ್ಕಲಿಗನು ಒಂದೊಂದು ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದೊಂದು ದೇವತೆಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸುತ್ತಾನೆ. ಗಾಳಿಯ ಉಪದ್ರವದಿಂದ ಅವನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವವಳು ಶಿರಸಿಯ ಶೀವಮ್ಮ. ಫಲಪ್ರದ ಬೇಟೆಗಾಗಿ ಅವನು ಹರಕೆ ಹೊರುವುದು 'ಬ್ಯಾಟೀ ಬೀರಪ್ಪನಿಗೆ ಇಲ್ಲವೇ

ಜಟ್ಟಿಗನಿಗೆ. ವಸ್ತು ಒಡವೆ ಕಳವಾದರೆ ಮುಸ್ತಿಯಮ್ಮನಿಗೆ ಅಥವಾ ಮಾತು ತಪ್ಪದ ಮಂಜುನಾಥನಿಗೆ ಹರಕೆ ಕಟ್ಟುತ್ತಾನೆ. ಸುಖ ಸಮೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ತಿರು ಪ ತಿಯ ತಿಮ್ಮಪ್ಪನಿಗೆ ವಂದಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇವಲ್ಲದೇ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಆತ, ಕಡಬ, ಹೊಸಬ, ಬೊಮ್ಮಯ್ಯ, ಮುಂಗಾಲ ಹುಲಿಯಪ್ಪ ಮುಂತಾದ ಅನೇಕ ದೇವ ತೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಹಾಡಿ ಕುಣಿದು, ತನ್ನ ಭಕ್ತಿ ಗೌರವವನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸುತ್ತಾನೆ. ವಿವಿಧ ದೇವತೆಗಳ ಹಬ್ಬ ಹರಿದಿನ ಮಾಡಿ ದೇವತೆಗಳ ಲೀಲಾ ವಿಲಾಸಗಳನ್ನು ಅಭಿನಯಿಸಿ ತನ್ನ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಾನೆ.

೨. ನೀರ ಪೂಜೆ :

ಯುದ್ಧರಂಗದಲ್ಲಿ, ಜಟ್ಟಿಗಾಳಗದಲ್ಲಿ, ಬೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಹೋರಾಡಿ ಸತ್ತ ನೀರರ ಸ್ಮಾರಕವಾಗಿ ಕಲ್ಲು ನೆಟ್ಟು, ಮೂರ್ತಿ ಯನ್ನು ಕೆತ್ತಿಯೋ, ನೀರ ಇಲ್ಲವೆ ಜಟ್ಟಿಗನೆಂದು ಕರೆದು ಪೂಜಿಸುವ ವಾಡಿಕೆ ಕರಾವಳಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಈ ನೀರ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಬಂಡಿ ಹಬ್ಬದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಕೋಳಿ ಕುರಿಗಳ ರಕ್ತ ಬಲಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಜಟ್ಟಿಗನ ಗುತ್ತುಗಳಿಗೆ ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಜಟ್ಟಿ ಗನ ಹಬ್ಬ ಮಾಡಿ ಕೋಳಿ ಕುರಿ ಬಲಿಗೊಡುತ್ತಾರೆ :

ತಂದಾನ ತಾನೋ ತಾನೆ ತಂದಾನೋ
ನಮ್ಮ ಜಟ್ಟಿಗಾನ^೧ ಪೂಜೆಗೆ ಕೋಳಿ ತಂದಾನೋ
ಕೋಳಿ ತಂದಾನೋ ಮತ್ತೆ ಕೂಳ ತಂದಾನೋ
ತಂದಾನ ತಾನೋ ತಾನೆ ತಂದಾನೋ
ನಮ್ಮ ಜಟ್ಟಿಗಾನ ಪೂಜೆಗೆ ಹೂಗ^೨ ತಂದಾನೋ
ಅಡಕೆಕಾಯಿ ಆಗದಿದ್ದೆ ನಡಕ ಜರ^೩ ಬಿಡದಿದ್ದೆ

೧. ಜಟ್ಟಿಗನ ೨. ಹೂವು ೩. ಚಳಿಜ್ವರ

ಅನ್ನದಗಳು ಬೇಯದಿದ್ರೆ ಕೋಳಿ ತಂದಾನೋ
 ತಂದಾನ ತಾನೋ ತಾನೆ ತಂದಾನೋ
 ನಮ್ಮ ಜಟ್ಟಿಗಾನ ಪೂಜೆಗೆ ಹಣ್ ತಂದಾನೋ
 ಬ್ಯಾಟೀ^೪ಗೀಟಿ ಆಗದಿದ್ರೆ ಮಾಟಿ ಮೋಡಿ ಮಾಡಿದ್ದಿದ್ರೆ
 ಕೋಳಿ ಅಂಕ ಗೆಲ್ಲದಿದ್ರೆ ಕೋಳಿ ತಂದಾನೋ|

ಹೀಗೆ ಬಲಿಕೊಟ್ಟು ಜಟ್ಟಿಗನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದಲ್ಲಿ, ಶಕ್ತಿ
 ಹ್ವಾಸವಾದ ಜಟ್ಟಿಗ, ರಕ್ತಪಾತದಿಂದ ಗಟ್ಟಿಗೊಂಡು ತಮ್ಮ
 ಆಶೋತ್ತರಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುವನೆಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಹಾಲಕ್ಕಿಗಳಲ್ಲಿದೆ.
 ಬಲಿ ಪಶುವಿನ ಚೈತನ್ಯವು ಬಲಿಕೊಟ್ಟವನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿ, ಅವನ
 ಶಕ್ತಿವರ್ಧನೆಯಾಗುವುದೆಂಬ ನಂಬಿಕೆಯೂ ಇಂತಹ ಬಲಿಗಳಿಗೆ
 ಪ್ರೇರಣೆಯನ್ನಿತ್ತಿದೆ.

೩. ವಿಷ್ಣು ಉಸಾಸನೆ :

ಹಾಲಕ್ಕಿ ಒಕ್ಕಲಿಗರು ವೈಷ್ಣವ ಮತಾವಲಂಬಿಗಳು. ಅವರ
 ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ತುಲಸಿಯ ಕಟ್ಟಿ ಇಲ್ಲವೆ ವೆಂಕಟರಮಣನ
 ಮೂರ್ತಿಯಿಂದೊಪ್ಪುವ 'ತುಲಸಿ ಮನೆ'ಯಿದೆ. ಹಾಲಕ್ಕಿಗಳು
 ತಿರುಪತಿಯಾತ್ರೆ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಬಾಳಿನ ಪರಮಾರ್ಥ
 ವನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಾರೆ. ಆ ಯಾತ್ರೆ ಪೂರೈಸಲು 'ಚಕ್ರ'^೫ಕಟ್ಟುವ
 ಪದ್ಧತಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆತ್ತು. ಹೀಗೆ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಹಣದಿಂದ ತಿರುಪತಿಯ
 ಯಾತ್ರೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಯಾತ್ರೆ ಮಾಡಿಬಂದ ಭಕ್ತರಿಗೆ 'ದಾಸ'
 ರೆಂದು ಕರೆದು ಅವರಿಗೆ ಹಿರಿಯ ಮರ್ಯಾದೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಾರೆ :

೪. ಬೇಟಿ ಜಿ. ನಾಲ್ಕಾಣೆ ಪಾವಲಿ ತೀರ ಬಡವರಾದವರು ದೇವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ
 ಚಕ್ರಾಕಾರದ ಪಾವಲಿಯನ್ನು ಕೂಡಿಸುತ್ತ ದೊಡ್ಡ ಮೊತ್ತವಾದ ಮೇಲೆ
 ಯಾತ್ರೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ದಾಚಯ್ಯ^೬ ಬರುತನೆ ಬೀಚಿರೆ^೭ ಚಪಲವ
ದಾಚಯ್ಯನಲ್ಲ ತಿರುಮಲ್ಲ|ತಿಮ್ಮಪ್ಪಗೆ
ಹಾಚೀರೊಪ್ಪದ^೮ ಹಲೋಗಿಯ|^೯

ಈ ದಾಸನನ್ನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ ತಿಮ್ಮಪ್ಪನೆಂದೇ ಬಗೆಯುತ್ತಾರೆ. ಯಾತ್ರೆಯಾಡಿ ಬಂದ 'ದಾಸ'. ತನ್ನ ನೆಂಟರಿಷ್ಟರನ್ನೆಲ್ಲ ಆಹ್ವಾನಿಸಿ 'ಹರಿದಿನ'ವೆನ್ನುವ ವಿಶೇಷ ಕಾರ್ಯವನ್ನಾಚರಿಸಿ, ವೆಂಕಟರಮಣನನ್ನು ಕುರಿತು ಹಾಡಿ ತನ್ನ ಭಕ್ತಿ ಸಿಷ್ಟೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾನೆ: ಶಿನ್ನದ ಆರುತಿ ಮುಂದೆ ಶಿನ್ನದ ಮೂರುತಿ ಮುಂದೆ ಕನ್ನಿಯರು ಮುಂದೆ ಬಲೂಮಿಗೇ^{೧೦} | ಗಿರಿಯಪ್ಪಗೆ^{೧೧} ಶಿನ್ನದಾರುತಿಯ ಬೆಳೂಗರೆ |

ತಾನು ನಿತ್ಯ ಪೂಜಿಸುವ ತುಲಸಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಹಾಡುವುದನ್ನೀತ ಮರೆಯಲಾರ :

ಲಾಚೀಲಣ್ಣನ^{೧೨} ಕಲ್ಲೋ ಲೀಚೀಲ್^{೧೩} ತಮ್ಮನ ಕಲ್ಲೋ
ನೆಡಗೆ ಗೋವಿಂದ್ ಜಡೇಗಲ್ಲೋ|ಬದಿಯಲ್ಲೇ
ಒಡದಿನ್ನೆ ಮೂಡೆಳೋ^{೧೪} ತುಳಶ್ಯಮ್ಮ|ಏನಂದಾಳೋ
ಮೂರೇ ಮೊಳನ ಜಾಗ ತನಗಂದೋ|ತೊಳಚಮ್ಮ
ಮಣ್ಣಿನ ಮಂಟಪವೇ ತನಗಂದೋ|ತೊಳಚಮ್ಮ
ತೇಗಿನ ತೋರಣವೆ ತನಗಂದೋ|ತೊಳಚಮ್ಮ
ತಿರುಪತಿ ಬೊಂಬಿ ತನಗೊಂದೋ|ತೊಳಚಮ್ಮ
ನಿಚ್ಚೇ^{೧೫} ತಣ್ಣೀರ ಜಳಕಂದೋ|ತೊಳಚಮ್ಮ
ಚೇಡೀ^{೧೬} ಒಂದ್ ನೆ-ಮಾ ತನಗಂದೋ|ತೊಳಚಮ್ಮ
ದಾಚಾಳೊಂದ್ ಹೂಂಗೇ ತನಗಂದೋ|ತೊಳಚಮ್ಮ
ನಿಚ್ಚೇ ಒಂದ್ ಪೂಜೇ ತನಗಂದೋ

೬. ದಾಸಯ್ಯ ೭. ಬೀಸಿರಿ ೮ ಹಾಸಿರಿ ಪಪ್ಪದ ೯. ಹಲಿಗೆಯನ್ನು
೧೦. ಶಕ್ತಿಗೆ ೧೧. ತಿಮ್ಮಪ್ಪಗೆ ೧೨. ಆಚೆಯಲ್ಲಿ ಅಣ್ಣನ ೧೩. ಈಚೆಯಲ್ಲಿ
೧೪. ಮೂಡಿವಳು ೧೫. ನಿತ್ಯ ೧೬. ಬೆಳ್ಳಗಿನ ಜೇಡಿ ಮಣ್ಣು.

‘ತುಳಚಮ್ಮ’ನ ರೂಪ ವಿಲಾಸ, ಪೂಜೆಯ ವಿಧಾನವನ್ನು ಭಕ್ತನು ಮೇಲಿನ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರವತ್ತಾಗಿ ಬಣ್ಣಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಹಾಲಕ್ಕಿ ಒಕ್ಕಲಿಗರ ಮಂಗಲಕಾರ್ಯಗಳು ನಡೆಯುವುದು ತುಲಸಿಯ ಮುಂದೆ. ಕಾರ್ತಿಕ ದ್ವಾದಶಿಯಂದು ತುಲಸಿಗೆ ಕಬ್ಬು ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ತುಲಸಿ ವಿವಾಹವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

೪. ಬಲೀಂದ್ರ ಪೂಜೆ :

ಹಾಲಕ್ಕಿ ಒಕ್ಕಲಿಗರು ಆಚರಿಸುವ ಮುಖ್ಯ ಹಬ್ಬಗಳಲ್ಲಿ ದೀಪಾವಳಿಯೂ ಒಂದು. ಅಂದು ಕೃಷ್ಣಸ್ವಾಮಿಯಾದ ಬಲೀಂದ್ರ ನನ್ನು ಆದರದಿಂದ ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ;

ಬಲ್ಲಿಂದ್ರ ರಾಯಾರೇ ಕಾಲಾದೀಲ್^{೧೨} ಬರುವರಲ್ಲ
ಬೆಳ್ಳಿ ರತ ಹತ್ತೇ ಬರುವಾರು|ಬಲ್ಲಿಂದ್ರ ರಾಯಾಗೇ
ಅಡಗೀನ^{೧೩} ಹಂದರದಲ್ಲೇ ಮಡೀಬಿಡ್ಕೊ^{೧೪} |ಪೂಜಾರಿಗುನ್^{೨೦}
ತುಳಶಮ್ಮನ ಬುಡ್ಕೆ^{೨೧} ಮಡೀ ಹಾಚೋ|ಪೂಜಾರಿಗುನ್
ಲಲ್ಲೇ^{೨೨} ಬಲ್ಲಿಂದ್ರರಾಯ ಕುಳಿತಾರೊ |

ದೀಪಾವಳಿಯನ್ನು ಕೆಲವಡೆ ಒಕ್ಕಲಿಗರು ‘ಹಟ್ಟಿ ಹಬ್ಬ’ವೆಂದು ಕರೆದು, ಗೋವುಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವೆಡೆ ‘ಹಟ್ಟಿ ಹಬ್ಬ’ವನ್ನು ‘ಗಂಟಿ^{೨೩} ಹುಣ್ಣಿ’ಯೆಂದು ಕರೆದು, ಕಾರ್ತಿಕ ಮುಣ್ಣಿಮೆಯಂದು ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ದನ ಕರುಗಳನ್ನು ವಿಶೇಷರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಂಗರಿಸಿ, ಪೂಜಿಸಿ, ಬೈಲಲ್ಲಿ ಸ್ಟೇಜ್ಚೆ ಯಿಂದ ಕುಣಿಯಲು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ.

ಹಬ್ಬ ಹರಿದಿನಗಳ ಆಚರಣೆಯಿಂದ, ಪಿತೃಪೂಜೆಯಿಂದ, ದೇವತೆಗಳು ಹಾಗೂ ಪಿತೃಗಳು ಸಂತುಷ್ಟರಾಗಿ ತಮ್ಮ ಅಭೀಷ್ಟಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಂಬಿದ ಹಾಲಕ್ಕಿಗಳು ಅವನ್ನು

೧೨. ಕಾಲು ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ೧೮. ಕೆಳಗಿನ ೧೯. ಒಗ್ಗದ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಬಿಡಿಸು

೨೦. ಪೂಜೆಮಾಡುವ ಪೂಜಾರಿ ೨೧. ಬುಡಕ್ಕೆ ೨೨. ಅಲ್ಲೇ ೨೩. ದನಕರು

ವೈಭವಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಆಚರಿಸಿದರು. ದೇವರ ಉತ್ಸವ ಮೂರ್ತಿ ಕೆಳಸಗಳನ್ನು ಮೆರವಣಿಗೆ ಮಾಡಿ ಕುಣಿಸಿದರು. ಸುಗ್ಗಿ ಹಬ್ಬ, ಯುಗಾದಿಹಬ್ಬ, ಬಂಡೀ ಹಬ್ಬ, ಕರಡಿಹಬ್ಬಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಳಸಗಳ ಮೆರವಣಿಗೆಯಾಗುವುದು, ಹಗಣವಾಡುವುದು ಮುಂತಾದುವೆಲ್ಲ ಬೆಳೆದು ಬಂದದ್ದು ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ.

೬. ಒಗೆತನ

ಹಾಲಕ್ಕಿ ಒಕ್ಕಲಿಗರು ತಮ್ಮ ಕೌಟುಂಬಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಂಡ ನೋವು ನಲಿವುಗಳನ್ನು, ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಭಾವಾತಿರೇಕ ದಿಂದ ಗೀತರೂಪದಲ್ಲಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಒಗೆತನ ಗೀತಗಳಲ್ಲಿ ಬದುಕಿನ ನಾನಾ ಮುಖಗಳ ಉತ್ಕಟಾನುಭವ ಪರಿ ಪಾಕಗೊಂಡು, ಭಾವ ಸಾಂದ್ರತೆಯಿಂದ ಕೆನೆಗಟ್ಟಿ ಸರಳಾಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಯಲ್ಲಿ ಲಯಿಸುತ್ತದೆ. ಹಾಲಕ್ಕಿ ಒಕ್ಕಲಿಗರ ಜೀವನಾನುಭವದ ಸಾರಸ್ವತ ಫಲಗಳು ಈ ಒಗೆತನ ಗೀತೆಗಳು.

೧. ಅಣ್ಣ ತಂಗಿ :

ಅಣ್ಣ ತಂಗಿಯನ್ನು ಗಂಡನ ಮನೆಗೆ ಈಗ ತಾನೇ ಕಳಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಆಗಲೇ ತಂಗಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆ ಯಾವಾಗ ತಿರುಗಿ ಕರೆಯು ಬರುತ್ತಿಯೆಂದು? ಅಣ್ಣ ಉತ್ತರಿಸುತ್ತಾನೆ :

ಕಾರಗದ್ದೆ ಬಿತ್ತುವಾಗೆ ಹುಳಚೀಲೂಂಗಾಗುವಾಗೇ^೧
ತಂಗೀ ನೀ ಕೊಮರನ ಹಡೆವಾಗೇ | ತಂಗೀಯೇ
ಲಂಗೀ^೨ ತರುತೇನೆ ಲಳಿಯಾಗೇ^೩ |

ತಂಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ :

ಲಂಗೀ ತಂದರೆ ಲಳಿಯಾಲಿಕ್ಕೇ ಕಂಬ^೪
ನಂಗೇನ^೫ ತರುವೆ ಉಡುಗೊರೆಯೋ

ಅಣ್ಣ ನೆನ್ನುತ್ತಾನೆ :

ನಿಂಗೆ ತರುತಿನೆ ತಂಗಿ ಶಾಶುಮಿ ಕಣ್ಣಿನ ಬಣ್ಣ^೬
ಹತ್ತೂರನ ಬಣ್ಣ ರರಪಳಿಯೇ | ತಂಗೀಯೆ
ಉಡಲಕ್ಕೇ^೭ ನೀನು ನೆರಿ ತುಂಬೇ | ತಂಗೀಯೆ
ಇಡಲಕ್ಕೇ^೮ ನೀನು ಕೆಮಿದುಂಬೇ^೯

೧. ಹುಳಸೆಯ ಹೂಗಾಗುವಾಗ ೨. ಅಂಗಿ ೩. ಅಳಿಯಗೆ ೪. ಹುಳಿ
ಕೊಳ್ಳುವನು ೫. ನನಗೇನು ೬. ಮಂದಾ ಬಗೆಯ ಪೀರೆ ೭. ಕಿವಿ ತುಂಬ

ಅಣ್ಣ ತಂಗಿಯರ ಪ್ರೀತಿ ಸದಾ ಬಂದೇ ಬಗೆಯಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೊಯ್ಯಾಲೆಯಂಥ ಅತ್ತಿಗೆಯಿದ್ದರೆ ಕಷ್ಟ; ಮೈದಿನಿ ಕೂಲಿಯಾಳಿ ನಂತೆ ದುಡಿಯಬೇಕು. ಇಂಥ ಬದುಕು ಹೇಗೆ ಸದ್ಯ?

ಅಕ್ಕೀ ತಳಸಂದ್ರೆ ಸಾಲೀಗ್ ದೂಳಂಬಳು

ನೋಡಣ್ಣ ಮಡದೀ ಕೆಲಚವಲ

ಅಣ್ಣ ಅತ್ತಿಗೆಯ ಕೈಯಲ್ಲಿಯ ಸೂತ್ರದ ಗೊಂಬೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. :
ಮಡದೀ ಕೆಲಚವ ನಮ್ಮನಿಲಿ ಹೇಳ ಬೇಡ್ .

ನೀನು ನಮ್ಮನಿಲಿ ಉಳಿಬೇಡ.

ತಂಗಿಗೆ ಅಣ್ಣನ ಮಾತು ಸಹಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ:

ಉಟ್ಟ ಚೀಲಿಯಂಟುಂ ಕಟ್ಟಿದ ಮುಡಿಯಂಟೋ

ಬೆಚಲಾದರ್‌ ದಾರಿ ನೆಡಿಬವ್ವೊ

ತಂಗಿ ಉಟ್ಟ ಸೀರೆಯಲ್ಲಿ ಸುಡು ಬಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ ಗಂಡನ ಮನೆಗೆ ನಡೆ
ಯುವ ತಿರ್ವಾನ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ.

೨. ಅತ್ತಿಗೆ ನಾದಿನಿ:

ಅತ್ತಿಗೆಗೆ ತನ್ನ ಸಂಬಂಧಿಕರು ಬಂದರೆ ಮಾತ್ರ ಸಂತಸ:

ತನ್ನರು ಬಂದರೆ ತುಪ್ಪನ್ನ ಬಡಶೂಲುಂ

ಗಂಡನ ದೆಶಿಯಾಂ ಕಿರಿತಂಗಿ ಬಂದರೆ

ವುರ್‌ಜರಯೆಂದಿಂ ಮನಗೀಲು.

ಅತ್ತಿಗೆಗೆ ಗಂಡನ ಕಿರಿತಂಗಿ ಬಂದರೆ ಉರಿಜ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ
ಅತ್ತಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಯಾರಿಗೆ ಆದರ ಉಳಿದೀತು?

೮. ಕೆಲಸವನ್ನು ೯. ಹೇಳ ಬೇಡ.

೧೦. ಸೀರೆಯುಂಟು ೧೧. ಬಿಸಿಲಾದರೆ ೧೨. ನಡೆಯಬಹುದು

೧೩. ಬಡಿಸುತ್ತಾಳೆ ೧೪. ಕಡೆಯ ೧೫. ಉರಿಜ್ವರವೆಂದು

ಅತ್ತೂಗಿ ಅಂಯೋಳೇ ಕತ್ತೀಲೇ ಕಡಿಯುವೆ
 ಚುತ್ತೇ^{೧೬} ಚಾಕೂವೇ^{೧೭} ಚವದೀಯ^{೧೮} ಅತ್ತೂಗಮ್ಮ
 ಕತ್ತೂತೇ^{೧೯} ಮತ್ತತ್ತ ಚೂಡೂವೇ | ೨೦

ಅತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಕಡಿದು ಸುಟ್ಟು ಮುತ್ತು ಮುಡಿದಾಗ
 ಮಾತ್ರ ಮಯ್ಯನಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ.

೩. ಅತ್ತೆಮನೆ ಸೊಸೆ:

ಅತ್ತೆಯ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವಿರುವ ಗಂಡನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಕಷ್ಟ
 ಪಡುವುದೇ ಹೆಚ್ಚು. ಗಂಡ ದುಷ್ಟನಾದರಂತೂ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಗಂಡನ
 ಮನೆ ನರಕ:

ಗಂಡರ ಮನೆ ಕೂಲು^{೨೧} ಕಂಡೇ ಚೀಗೇ ಮುಳ್ಳು^{೨೨}
 ಗಂಡರೆಂಬಾರು ಅರು ಹಾವು | ದೆ-ವರೆ
 ಪುಣ್ಣಿಲ್ಲ^{೨೩} ಅಪ್ಪಪ್ಪ ಕಲಗೀರು | ಏನಂದಿ^{೨೪}
 ಹಾರೋಗುಲಕ್ಕಿ ಹಿಡತನ್ನು |

ಗಂಡರ ಮನೆಯ ಕೂಳು ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಸೀಗೇ ಮುಳ್ಳು. ಗಂಡ
 ಅರಹಾವು. ಇಂಥಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಹಾರಿಹೋಗುವ ಹಕ್ಕಿ ಹಿಡಿದು
 ತಿಂದೇ ಬದುಕಬೇಕು! ಗೋಪಿಯ ಮಗಳಾದ ಹೆಣ್ಣು ಸೋಸಿದ
 ಕಷ್ಟ ಆ ಶಿವನಿಗೇ ಗೊತ್ತು:
 ಮಾನಾ ಬಂಗಾ ಚೋಚಿ^{೨೫} ಚೀಗೆ ಯಲಿಯಲುಂಡಿ
 ನಾ ಚೋಚಿದ ಬಂಗ ಚಿವಬಲ್ಲ |

೧೬. ಸುತ್ತ ೧೭. ಸಾಕುತ್ತೇನೆ ೧೮. ಕಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ೧೯. ಸುಡುತ್ತಿರುವಾಗ
 ೨೦. ಮುಡಿ ಯುವೆ ೨೧. ಕೂಳು ೨೨. ಸೀಗೆಯ ಮುಳ್ಳು ೨೩. ಪುಣ್ಯವಿಲ್ಲ
 ೨೪. ಕಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ೨೫. ಸೋಸಿ

ಈ ಸೊಸೆ ಪಟ್ಟ ಪಾಡು ಅನ್ಯಾದೃಶ :

ಅತ್ತೆ ಕರಕರೆಗೆ ಹೊತ್ತರನೂಟ ಬಿಟ್ಟೆ

ಮಾವನ ಕರಕರೆಗೆ ಮನೆ ಬಿಟ್ಟೆ | ಮನಿಯೆಲೆ ಮಯ್ಯ^{೨೬}

ಕಳಚಿಕೊಡೊ ನನ್ನ ಚಮೂದರಕೊ |

ಕಷ್ಟ ಸಹಿಸಲಾಗದ ಸೊಸೆ, ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಸಾಯಲು ಕಳಿಸಿ
ಕೊಡಲು ತನ್ನ ಮೈದುನನಿಗೆ ಅಂಗಲಾಚುತ್ತಾಳೆ.

ಅತ್ತೆಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ, ಎಲ್ಲರ ಕಣ್ತುಂಬಾಗಿ
ನಕ್ಕು ನಲಿಯುವವರೂ ಇದ್ದಾರೆ :

ಹಾಲಂತ ಅತ್ತೋರು ಮಾಯ್ನಂತ^{೨೭} ಮಾವ್ನೋರು :

ಪುತ್ತೂಲಿ ಚರದಂತ ಪುರುಚರು | ಬೆನ್ನಿಗೆ

ನೆವಳ ಚರಗೀಯಂತ^{೨೮} ಮಯ್ನರೋ | ಬೆನ್ನಿಗೆ

ಕನ್ನೂಡಿ ಮೊಕದಂತ ಮಯ್ನನಿಯೋ | ಅವ್ರಮನೆಗೆ

ತಿಂಗಳ ದೆ-ವ್ರಂತ ಜೊಚೆ ಬಂತೋ |

ಇಂತಹ ಪರಿಸರವಿರುವಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯೇ ಸ್ವರ್ಗ. ಸತಿ
ಪತಿಯರ ಪ್ರೇಮಮಾಗುವುದು ಇಂತಹ ಪಾತಾವರಣದಲ್ಲಿಯೇ :

ಮಲ್ಲೂಗಿ ಹೂಂಗೇ ಮುಚ್ಚೇ ಮಡುಗಿಚಿ ಕೊಂಡೇ.^{೨೯}

ಯಾತರ ಹೆಳಿಮೆ-ನೆ^{೩೦} ವಳಗೋದ | ನಮ್ಮಲೆ ಅಣ್ಣ

ಅಡಕ್ಕೋಳ^{೩೧} ಹೆಳಿಮೆ-ನೇ ವಳಗೋದ | ನಮ್ಮಲೆ ಅಣ್ಣ

ಚುಮ್ಮನೆ ಮುಡಿಯಂದ ಮಡದೀಗು |

ಮಲ್ಲಿಗೆಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ಮುಡಿಸಿದರೆ ಪರಿಮಳ ಹೊರ
ಬೀಳದಿರುವುದೇ? ಇದು ಸರಿಬರದ ಹೆಂಡತಿ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ :

೨೬. ಮನೆಯ ಮೈದುನ ೨೭. ಮಾವಿನಂಥ ೨೮. ಸರಿಗೆಯಂಥ

೨೯. ಅಡಗಿಸಿ ಕೊಡು ೩೦. ನೆವದಿಂದ ೩೧. ಅಡಿಕೆಯ ಹೋಳು

ಚುಮ್ಮನೆ^{೨೨} ಮುಡಿದರೆ ಗಮ್ಮನೆ ಪರಿಮಳ
ತಂಗಲೆ ಚುಬನಾರಿ^{೨೩} ವಳಗಯ್ಯೊ | ನೆಲ್ಲನೆ ಕೇಳೋ
ತಂಗೀಗು ನಂಗು^{೨೪} ಚಮ ಪಾಲೊ

ತನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಮೈದುನನಿಗೂ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಸಮಪಾಲು
ಸಲ್ಲಿಸಲು ನಲ್ಲಿನೆಗೆ ಸೂಚಿಸುತ್ತಾಳೆ.

ಸಂಸಾರ ಸುಖಕ್ಕೆ ಸಂತಾನವಿಲ್ಲದೆ ಕೋಡು ಮೂಡದು :
ಚಂತಾನ ಇಲವೆಂದೆ ಚಂಪೂಗಿ ಗಿಡನೆಟ್ಟೊ

ಚಂಪೂಗಿ ಚಾವಿರದಾ ಹೆಂಗೆ^{೨೫} ಒಡೆದೊ | ನಾರೇಣ
ಚೊ-ಮಿ

ಹೆಂಗೆಗೊಂದ್ ಚಂತನವ^{೨೬} ಕೊಡಬೇಕೊ | ನಾರೇಣ
ಚೊ-ಮಿ

ಕೊಡಬೇಕೊ ಮುಂದಿನ ಹೆಚೋರಿಗೊ | ನಾರೇಣ ಚೊ-ಮಿ
ಹೆರಿಯೋರೊಂದೆಚರ ಹೊಗಳೊರೊ |

ಕುಲದ ಹೆಸರು ಮುಂದುವರಿಸಲು, ಹಿರಿಯರ ಹೆಸರು
ಹೊಗಳಲು ಹಾಲಕ್ಕಿ ಗರತಿ ಸಂತಾನ ಬಯಸುತ್ತಾಳೆ, ಹಸು
ಮಕ್ಕಳು ಆಡದ ಅಂಗಳ ಅವಳ ಪಾಲಿಗೆ ಬೆನ್ನಗೆ :

ಹಚು ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದೆ ಹಚೆದೊ^{೨೭} ನಮ್ಮಂಗಳೊ
ಬಾಲೆ ತಮ್ಮಯ್ಯ ಹರದೀ ಬಾ |

ಬಾಲೆ ತಮ್ಮಯ್ಯ ಹರದೀ ಬಂದರೆ
ಹಚದೇ ಬಂದವಗೆ ಹಚು ಮರದೊ |

ಹಸಿದವರ ಹಸಿವೆ ಹಿಂಗಿಸುವ^{೨೮} ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಮಗುವಿನ
ಪ್ರಸನ್ನ ಮುಖಕ್ಕಿದೆ.

೨೨. ಸುಮ್ಮನೆ ೨೩. ಶುಭನಾರಿ ೨೪. ನನಗು ೨೫. ಟೊಂಗೆ ೨೬. ಸಂತಾನವನ್ನು
೨೭. ಹಸಿಯಿತು

೪. ಅಕ್ಕ ತಂಗಿ :

ಅಕ್ಕ ತಂಗಿಯರ ಅನ್ಯೋನ್ಯತೆಯ ಬಂಧುರ ಕಳವನ್ನುವಲೋಕಿಸಿ :

ಅಂಗಳ ದಾಟೂ ಮುಂದೆ ತಿಂಗಳ ದೇ-ವರು ಬಂದೂ

ತಂಗಿ ನೀನುಟ್ಟ ದಚರಿಯ^{೪೦} ಚಿರಗಿನ ಮೇ-ನೆ^{೪೧}

ತಿಂಗಳ ದೇ-ವರೆ-ರು^{೪೨} ಬರೆದೀರೆ ।

ತಂಗಿಯ ಪ್ರಶಾಂತ ಮುಖ ಅವಳುಟ್ಟ ಸೀರೆಯ ಅಂದ
ಜಿಂದವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿದ ರೀತಿ ಹೃದ್ಯವಾಗಿದೆ. ತಂಗಿಗೆ ತನ್ನ ಜೊತೆಗೆ
ಕೂಡಿ ಹಾಡಲು ಅಕ್ಕನೇಬೇಕು :

ಯಾರು ಹಾಡಿದರೆ ನಂಗೆ ಚಿರಿ ಕೂಡಾವೋ^{೪೩}

ನಂಗೂಲು^{೪೪} ನಮ್ಮಕ್ಕ ಚಿರಿಕೂಡೆ|ಹಾಡಿದರೆ

ಚಿರಿರಾಮರು ಕೋಲು ಹೊಡಿದಂಗೆ|ದೇ-ವರೆ

ತುಂಬೀಗೇಳಿ^{೪೫} ಮತ್ತ^{೪೬} ಮರ್ಗಿದಂಗೆ^{೪೭}

ಅಕ್ಕ ತಂಗಿ ಕೂಡಿ ಹಾಡಿದರೆ, ಆ ಹಾಡಿಗೆ ಶ್ರೀರಾಮ
ಕೋಲಾಡಿ ಹಾಡಿದ ಸೊಗಸು ಬರುತ್ತದೆ. ದುಂಬಿಗಳ ಗುಂಜಾ
ರವದ ಮಾಧುರ್ಯ ಸೂಸುತ್ತದೆ.

೫. ರತಿ ಹಾಸ :

ಮುಗ್ಧಜೀವಿಗಳಾದ ಹಾಲಕ್ಕಿ ಒಕ್ಕಲಿಗರು ತಮ್ಮ, ಹೃದ
ಯಕ್ಕೆ ಅನಿಸಿದ್ದನ್ನು, ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದದ್ದನ್ನು, ಶೀಲ-ಅಶ್ಲೀಲ
ತೆಯ ಸುಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಸಿ ತಮ್ಮ ಹೃದಯಾಂತರಾಳದಲ್ಲಿಯೇ ಮುಳು
ಗಿಸಿ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಮುಚ್ಚು ಮರೆಯಿಲ್ಲದೇ ತಮ್ಮ ಹೃದಯ
ವನ್ನು ಬಿಚ್ಚುತ್ತಾರೆ.

೪೦. ದಸರಿಯ ೩೯. ಸರಗಿನ ಮೇಲೆ ೪೦. ದೇವರನ್ನುಯಾರು?

೪೧. ಸರಿಕೂಡದು ೪೨. ನನಗೆ ೪೩. ದುಂಬಿಗಳು ೪೪. ಮೈಮರೆತು

೪೫. ಮೊರೆದಂತೆ.

ಮುಡಿ, ಮೊಲೆ ಎರಡನ್ನೂ ಎದೆಬಡಿತವಿಲ್ಲದೇ ಇವರು ಬಣ್ಣಿಸ ಬಲ್ಲರು. ಇವರ ಗೀತಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಮಳಿಸಿದ ಸವುರಾದ ರತಿಭಾವ ಮಕರಂದವನ್ನು ಸವಿಯಿರಿ :

ಕೂವ^{೪೬} ಹೊಡುವನ ಕಂಡೆ ಪೀಣ^{೪೭} ಹಾಕುವನ ಕಂಡೆ
ಬೆಟ್ಟದಲಿ ಕಂಡೆ ಮಯ್ಯನೋ^{೪೮} ಅಕ್ಕ ಕೇಳಿ
ಚೀರೆಲಿ ಚಿರಗ ತಡೀದಾನೋ^{೪೯} ಮಯ್ಯನ
ಕೊಳೆಂದೇ^{೫೦} ಕೊಡವಾನೋ ಅವಲಕ್ಕಿ^{೫೧} ಕಾಯ್ಬಾಗ^{೫೨}
ಬಾರೆಂದೇ ಹಿಡಿದಾನೋ ಬೆಳಿ ಮೊಲೆ^{೫೩} ಮಯ್ಯನ
ಮೊಪದ^{೫೪} ಚೂರಿ ಚೊಂಟಕೋ^{೫೫} |

ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಮೈದುನನು ಅತ್ತಿಗೆಯನ್ನು 'ಕೂ' ಹಾಕಿ ಸಿಳ್ಳು ಹೊಡೆದು ಕರೆದು. ಅವಲಕ್ಕಿ 'ಕಾಯ್ಬಾಗ' ಕೊಟ್ಟು, ಭೋಗಿಸಿದು ದನ್ನು ಈ ಹಾಡು ವಾಚ್ಯವಾಗಿ, ಆದರೆ ಅಷ್ಟೇ ಸತ್ವಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತದೆ. "ಮೊಪದ ಚೂರಿ ಚೊಂಟಕೋ" ಎಂಬ ನುಡಿ ಧ್ವನಿ ರಮ್ಯತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದೆ.

ಚಂಪೂಗಿ ಹೂವೆ ಮರನಾ ಮೆ ನೆಕಿರುವೆ^{೫೬}
ಹಾರಿಬಾ ಹೂವೆ ತುರುಬೀಗೆ |
ಹಾರಿ ಬರುವಕೆ ಹಕ್ಕೀ ಪಕ್ಕೀಯಲ್ಲ
ಹತ್ತೀಕೊಯ್ ನೀನು ಮರಹತ್ತಿ
ಹತ್ತಿ ಕೊವ್ವಕೆ ನಾರಿ ಚುತ್ತೇ ಪಾಗಾರುಂಟು^{೫೭}
ಹಾರೀಬಾ ನನ್ನ ತುರುಬೀಗೆ |

ಚೆಲುವೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಪಡೆಯುವ ಆಶೆ ರಸಿಕ ಗಂಡಿಗೆ. ಆ 'ಹೂವಿಗೆ' ತನ್ನ ಮುಡಿಗೆ ಹಾರಿ ಬರಲು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಅನ್ನ ಪಾಲಕರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬರುವಷ್ಟು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿಲ್ಲ ಅವಳು. ಆತ ಸಾಹಸಿಗನಾದರೆ ಮರ ಹತ್ತಿ ಹೂ ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆದರೆ ಹೂವಿದ್ದ ಮರದ ಸುತ್ತಲಿನ ಪಾಗಾರ ದಾಟಿ ಹೂ ಕೊಯ್ಯ

೪೬. ಕೂ ಹಾಕು ೪೭. ಸೀಟಿ ೪೮. ತೆಗೆದುಕೋ ಎಂದು ೪೯. ಕೊಬ್ಬರಿ ತುಂಡು ೫೦. ಮೋಹದ ೫೧. ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ೫೨. ಮೇಲೆಕಿರುವ ೫೩. ಪಾಗಾರವಿದೆ.

ಲಾರದ ಸ್ಥಿತಿ ಗಂಡಿಗೆ. ಆದರೂ ಬಿಡಲಾರ; ಅವಳು ಹಾರಿಬರು
ವುದನ್ನೇ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ. ಪಾಗಾರ ಹಾರಲಾಗ
ದಿದ್ದರೆ ಆತ ಇನ್ನಷ್ಟು ಕಾಲ ಹಾಗೇ ನಿಲ್ಲಬೇಕೇನೋ |

ಸಂಬಳದ ನೌಕರನೊಬ್ಬ ಚೆಲುವೆಯೊಬ್ಬಳಿಗೆ ಮನಸೋತು
ಅವಳನ್ನು ತರುಬಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ :

ಕಂಚೇ ಹಣ್ಣಿನಂಗೇ ಮಿಂಚೇ ಬಣ್ಣದ ಹುಡುಗಿ
ಮನಚೇ^{೫೪} ಬಿತ್ತಲೋ ನಿನ ಮನೆ^{೫೫} | ಬಣ್ಣದ ಹುಡುಗಿ
ಶಂಬಳ ಬಿಡಲೇನೆ ಬರಲೇನೆ |

ಕಂಚೆಯ ಹಣ್ಣಿನಂತೆ ಮಿಂಚುವ ಹುಡುಗಿಗಾಗಿ ಸಂಬಳವನ್ನು
ಬಿಡಲೂ ಯುವಕ ಸಿದ್ಧ. ಆದರೆ ಲೌಕಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆಯುಳ್ಳ ಆ ಯುವತಿ
ಚುರುಕಾಗಿಯೇ ಉತ್ತರಿಸುತ್ತಾಳೆ :

ಚಂಬಳ ಬಿಡುವುದು ಬೇಡ ಶೆ-ಕುರಿ^{೫೬} ಬಿಡುವುದು ಬೇಡ
ತಿಂಗಳಿಗೊಂಚರಿಗೆ^{೫೭} ಗೆಣತನವೋ

ಹೆಣ್ಣಿನ ಹಂಬಲದಿಂದ ಸಂಬಳದ ನೌಕರಿ ಹೋಗಕೂಡದು. ಲೌಕಿಕ
ಸುಖಪಡಲು ಅರ್ಥ ಕಾಮಗಳೆರಡೂ ಮುಖ್ಯವೆಂದರಿತ ಹೆಣ್ಣು
ತಿಂಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಯುವಕನ ಸ್ನೇಹ ಕೂಟ ಬಯಸುತ್ತಾಳೆ.

ಹೆಣ್ಣಿನ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಗಂಡು ಅಪ
ಹಾಸ್ಯಕ್ಕೆ ವಸ್ತುವಾಗುತ್ತಾನೆ: ಮುಲ್ಲನೊಬ್ಬ ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೋದಾಗ
ಮಲ್ಲಿಯ ಸೆರಗನ್ನು ತಡೆದನು. ಮಲ್ಲಿ ಹಗಲು ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸರಸ
ಸಲ್ಲದಾ; ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಗೆ ಬಾ ಹಾಸಿಗೆಗೆ ಕರೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆಂದಳು.
ಕುಶಾಲಾದ ಮುಲ್ಲಾ ಕಂಕುಲ ಜಡಕೊಂಡ.

ತಿರಗೆ ತಿರಗೆ ರೂಮಾಲ್ ಸುತ್ತಿದಾ ಮುಲ್ಲಾ
ನಾಗಾಕೋಲು ಜೋತರ ಉಟ್ಟಿದಾ
ಜರದಾ ಕಂಬೀ ತೊಡಪಾ^{೫೮} ಬಿಟ್ಟಿದಾ

ಹೀಗೆ ಡೌಲಿನಿಂದ ಮುಲ್ಲ ಮಲ್ಲಿಯೆಡೆ ನಡೆದ. ರಾತ್ರಿ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ
ಮಲ್ಲಿ ಮುಲ್ಲನ ಕುರುಹು ಕೇಳಿದಳು. ಆಗ ಮುಲ್ಲನು,
ಬೆಳಕಿನ ಗಂಡ್ಸಲ್ಲೇ ಮುಲ್ಲಾ ಗಡವಾ^{೫೯} ತೋರಸ್ಸಾ
ಗಡವಾ ತೋರಲು ಮಲ್ಲಿ ಗಡವಾ ಹಿಡಿದಾಳು

೫೪. ಮನಸ್ಸು.

೫೫. ನೌಕರಿ ೫೬. ತಿಂಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ೫೭. ದೋತಿ ೫೮. ಗಡ್ಡವನ್ನು

ರಾಗೀ ಬೀಸು ಕಲ್ಲಿನ ಗುಟ್ಟುಕೆ ಶಿಕ್ಷಿಯಾಳೋ^{೫೯} ಗಡವಾ
ಹೊಯ್ದಾಡೊ ಹೊಯ್ದಾಡೊ ಮುಲ್ಲಾ ಗಡವಾಲದೀಕಂಡಾ
ಮಲ್ಲಿ ರಂಡೆ ಮನ್ನೋಗ್ ಬೋಮಾನ್^{೬೦} ಕಳಕಂಡ:

ಮುಲ್ಲನ ಸರಸ ವಿರಸವಾಗಿ, ಅಪಹಾಸಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾದುದನ್ನಲ್ಲಿ
ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಲಾಗಿದೆ.

೬. ನೀತಿ :

ಹಾಲಕ್ಕಿಗಳ ಪರಿಪಕ್ವ ಜೀವನಾನುಭವದಿಂದ ಮಾಡಿಬಂದ
ಅನೇಕ ಗೀತೆಗಳು ಉದ್ವೋಧಕವಾಗಿದ್ದು ಚಿಕ್ಕವರಿಗೆ ದಾರಿ ದೀಪ
ಗಳಾಗಿವೆ :

ಒಡೆದೀರು ಬಂದರೆ ಕೊಡುವರೆ ತೂಗೂಲ^{೬೧}

ಒಡೆದೀರು ಅಲ್ಲ ಬಡವರು | ಬಂದರೆ

ಬಿಡುವರು ಮನೆಯಾ ಕರಿಕುನ್ನಿ |

ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಂತರಿಗಿರುವ ಅದರ ಸತ್ಕಾರ, ಬಡವರ
ಮೇಲಿನ ತಿರಸ್ಕಾರ ಮನೋಭಾವನೆಯನ್ನಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದು.

ಸೂಳೆಗಿಂತ ಕೈಹಿಡಿದ ಹೆಂಡತಿ ಮಿಗಿಲು :

ಚೂಳೆಗೆ ಕೊಡು ಬಣ್ಣ ನಾರಿಗೆ ಕೊಡು ಅಣ್ಣ

ಚೂಳೆಗಿಂತು ಸಾಲಿ ಶಲುಪೆಯೋ^{೬೨} | ಅಣ್ಣ ಕೇಳು

ಚೂಳೆರಂಗುಡಿಯಾ ಶುಡು ಬೇಕೋ | ಅಣ್ಣ ಕೇಳು

ಚೂಳೇರ ಮೊಲಿಯಾ ಕೊಯಬೇಕೋ |

ಸೂಳೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಗೃಹಿಣಿ ವ್ಯಕ್ತ ಪಡಿಸಿದ ಆಕ್ರೋಶ ಮೇಲಿನ
ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿದೆ. ಸೂಳೆಗೆ ಹೋದವನ

ಹೀನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಬಣ್ಣಿಸುವ ಬಗೆಯನ್ನು ನೋಡಿ :

ಚಾಲಾ^{೬೩} ಕೊಟ್ಟೋರ್ ಬಂದಿ ಚೆರಗ್^{೬೪} ತಟ್ಟಳಿವಾಗೇ^{೬೫}

ದಮ್ಮಯ್ಯಾ ಚೂಳಿ ವಣಿಯಾಗೇ^{೬೬} | ಸಿನ್ನಾಲಾ

ಉಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಚಾಲಿ ಚೆಳೆವನೆ^{೬೭} |

೫೯. ಸಿಕ್ಕಿಸಿದಳು ೬೦. ಮರ್ಯಾದೆ ೬೧. ತೂಗುಮಂಚ.

೬೨. ಚೆಲುವೆಯು ೬೩. ಸಾಲ ೬೪. ಸೆರಗು ೬೫. ಹಿಡಿದಳೆಯುವಾಗ

೬೬. ಚಾಮೀನಾಗು ೬೭. ಒಗೆಯುತ್ತಾನೆ.

ಸೂಳೆಯು ಉಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟ ಸೀರೆಯನ್ನು ಒಗೆಯುತ್ತೇನೆಂದು ಅಂಗ
ಲಾಚುವ ಗಂಡಿನ ಸ್ಥಿತಿ ಕಂಡು ಕನಿಕರಪಡಿಸುತ್ತದೆ

ಜನಪದ ಬದುಕನ್ನು ಹಸನಗೊಳಿಸಲು ಇಂತಹ ನೀತಿ ಗೀತ
ಗಳು ಮುಂಚೂಣಿಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತವೆ.

೨. ಕಥೆ

ಹಾಲಕ್ಕಿ ಒಕ್ಕಲಿಗರು ಕಥಾಸಾಹಿತ್ಯದ ತವನಿಧಿಗಳು. ಇವರಲ್ಲಿರುವಷ್ಟು ಕಥನ ಗೀತಗಳು ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಇತರ ಜನಾಂಗಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಕಥನ ಗೀತಗಳನ್ನು ಹೆಂಗಸರು, ಕಳೆಗೆಯ್ಯುವಾಗ, ಸಸಿ ನೆಡುವಾಗ, ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹುಲ್ಲು, ಸೊಪ್ಪು ಕರಡಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಾಗ, ಹಬ್ಬ ಹರಿದಿನಗಳ ಬಿಡುವಿನ ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಗಂಡಸರು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಗುಮಟೆ ಹೊಡೆಯುವಾಗ ಕ್ವಚಿತ್ತಾಗಿ ಕೋಲಾಡುವಾಗ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಿ ಕಥೆಗಳಿವೆ. ಮಾನವನ ಸ್ವಪ್ನ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಫಲಗಳಾದ ಅದ್ಭುತ ರಮ್ಯ ಘಟನೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ರೋಮಾಂಚನಕಾರಿ ಕಿನ್ನರ ಕಥೆಗಳಿವೆ. ದಾಂಪತ್ಯ ಜೀವನದ-ಸರಸ - ವಿರಸ ಅತ್ತೆ - ಸೊಸೆಯರ ಜಗಳ, ಸವತಿ ಪೂರ್ವಾರ್ಥ ಹಾಗೂ ಇನ್ನಿತರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕಥೆಗಳಿವೆ. ಸೃಷ್ಟಿಯ ಆರಂಭ, ಐತಿಹಾಸಿಕ ಹಾಗೂ ಅರ್ಧ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಸತ್ಯಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಐತಿಹ್ಯಗಳಿವೆ, ದೇವತೆಗಳು ದೇವಾಂಶ ಸಂಭೂತರು ಮತ್ತು ಧಾರ್ಮಿಕ ನಡೆನಡಾವಳಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಅನೇಕ ಪುರಾಣ ಕಥೆಗಳಿವೆ. ಸೃಷ್ಟಿ ಸ್ಥಿತಿ ಲಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳುವ ಪುರಾಣ ಕಥೆಗಳು ಸದ್ಯೆ ಹಾಲಕ್ಕಿಗಳಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ.

ಪೌರಾಣಿಕ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಾಭಾರತ, ರಾಮಾಯಣ, ಭಾಗವತ, ಶಿವಪುರಾಣಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕಥೆಗಳಿವೆ. ಆದರಲ್ಲಿಯೂ ಮಹಾಭಾರತಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕಥೆಗಳೇ ವಿಪುಲವಾಗಿವೆ. ಈ ಕಥೆಗಳು ಮಹಾಭಾರತಕ್ಕೆ ಭಿನ್ನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಿರುವು ಪಡೆಯುತ್ತವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಪಾಂಡುರಾಜನ ಕಥೆಯೊಂದನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸಬಹುದು: ಪಾಂಡುರಾಜ ಮೃಗಬೇಟೆಗೆ ಹೋದಾಗ ಮೃಗರೂಪದಿಂದ ಭೋಗ ಪಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಮುಷಿದಂಪತಿಗಳಲ್ಲಿ ಗಂಡನ್ನು ಕೊಲ್ಲುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ಪಾಂಡುರಾಜ ಹೆಣ್ಣು ಮೃಗದಿಂದ ಶಾಪಕ್ಕೀಡಾಗಿ, ಕುಂತಿಯಿಂದ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪಡೆಯದಾದ.

ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದೇ ಸದ್ಗತಿಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಪಾಂಡುರಾಜ, ಕುಂತಿಗೆ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ವರಪ್ರಸಾದದಿಂದ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಅನುಮತಿ ನೀಡುತ್ತಾನೆ. ಕುಂತಿಯು ಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿದ ಈಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿ, ಅವಳಿಗೆ ಅಯ್ಯು ಹರಳುಗಳನ್ನು ಮಂತ್ರಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಆ ಹರಳುಗಳಿಂದ ಕುಂತಿಯು ಧರ್ಮರಾಜ, ಭೀಮ, ಅರ್ಜುನ, ನಕುಲ, ಸಹದೇವರನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾಳೆ. ಬೆಳೆದ ಮಕ್ಕಳು ಪಾಂಡುರಾಜನೆಡೆ ಹೋಗಿ, ವಿದ್ಯೆ ಬುದ್ಧಿಗಾಗಿ ಬೇಡಿದಾಗ ಪಾಂಡು “ನಿಮಗೆ ಹೀಗೆಯೇ ವಿದ್ಯೆಗಳು ಬರಲಾರವು ನಾನು ಸತ್ತಮೇಲೆ ನನ್ನನ್ನು ಸಿವ್‌ಕಳ”^೧ಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದಾಗ ನನ್ನ ಕಿರುಬೆರಳನ್ನು ಕೊಯ್ದು ಅಯ್ಯು ಭಾಗಮಾಡಿ ನುಂಗಬೇಕು. ನೀವು ಲೋಕೈಕವೀರ-ರಾಗುತ್ತೀರಿ” ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ. ತಂದೆ ತೀರಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ, ಅವನನ್ನು ಶ್ಮಶಾನಕ್ಕೊಯ್ದು ನಕುಲ ಸಹದೇವರು ಅವನ ಕಿರುಬೆರಳನ್ನು ಕೊಯ್ದು ಬಾಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅದರ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಅದನ್ನು ಅವರಿಗೆ ನುಂಗಗೊಡಲಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಉಕ್ತವಾಗಿಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ ಕಾರಣ ಹೀಗಿರಬಹುದು: ಪಾಂಡುರಾಜನ ಬೆರಳನ್ನು ಪಾಂಡವರೆವರೂ ತಿಂದಲ್ಲಿ ಅವರು ತನ್ನನ್ನೂ ಮೀರಿದ ವೀರರಾಗುವರು. ಆಗ ತನ್ನ ಮಹತ್ವವು ಹೊರಟು ಹೋಗಿ ತಾನು ಪಾಂಡವರಿಗೆ ಹಿರೇಮಣಿಯಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಕುಂದುವುದು ಎಂಬ ದೂರಾಲೋಚನೆಯಿಂದಲೇ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿರಬೇಕು.

ಈ ಕಥೆಯು ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ತೀರ ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಪಿತೃಮಾಂಸ ಭಕ್ಷಣೆಯಿಂದ ಚೈತನ್ಯ ಪಡೆಯುವ ಸಂಪ್ರದಾಯವಿದ್ದಿರಬಹುದಾದ ಶಂಕೆಯನ್ನು ಬಲವತ್ತರಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಮೂಲ ಭಾರತ ಕಥೆ ಯಾವ ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಪಡುತ್ತದೆಯೆನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಇಂತಹ ಅನೇಕ ನಿದರ್ಶನಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಹುದಾದರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ.

ಹಾಲಕ್ಕಿ ಒಕ್ಕಲಿಗರ ಕಥನಗಳ ನಿರೂಪಣೆ ಸರಳ, ಕೆಲವಡೆ ಒಥಿಲ. ಕಥೆಗೇ ಹೆಚ್ಚಿನ ಒತ್ತುಕೊಟ್ಟು ಇವರು, ಪಾತ್ರ ಪೋಷಣೆಗಾಗಲಿ ತಂತ್ರ ನೈಪುಣ್ಯಕ್ಕಾಗಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಹೇಳಬೇಕಾದ ಕಥೆಯನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಹೇಳಿ ಮುಗಿಸಿದರು. ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಪುನರಾವರ್ತನೆಗಳು ಬಂದರೂ ಕಥೆಯ ಓಟಕ್ಕೆ ಅವು ತೊಂದರೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಕಥೆಯ ನಿಟ್ಟೋಟದಲ್ಲಿಯೇ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನವುಳ್ಳ ಇವರು ಕಥೆಗೆ ಉಪಕಥೆಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಕಥಾ ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಗೋಜಲನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಕಥನ ಕವನಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಳುವಂತಹ ಉನ್ನತ ಪುಟ್ಟದ ಕಾವ್ಯ ಸೌಂದರ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ನಾಡಿನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಇವು ವಿಪುಲ ಸಾಮಗ್ರಿಯನ್ನೊದಗಿಸುತ್ತವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ಮರೆಯುವಂತಿಲ್ಲ.

೮. ಕೊನೆಯ ನೂತು

ಹಾಲಕ್ಕೆ ಒಕ್ಕಲಿಗರು ತಮ್ಮ ಬದುಕಿನ ವೈವಿಧ್ಯಪೂರ್ಣ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಜನಪದಗೀತೆಗಳಲ್ಲಿ ತೀರ ಸರಳ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಕಠಿಣ ಅಲಂಕಾರ, ಕವಿಸಮಯಗಳ ಗೋಜಿಗೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಅತ್ಯಂತ ಸುಲಭವಾದ ತ್ರಿಪದಿಯ ತಾಳ ಲಯಕ್ಕೆ ತಮ್ಮನ್ನೊಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು, ತ್ರಿಪದಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಗೀತೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದರು. ಕಥನ ಕವನಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಏಳೆಯ ಸರಪಳಿಯನ್ನು ಇಲ್ಲವೇ ಯಾವುದೋ ಲಯಕ್ಕೆ ಹೊಂದುವ ಪಲ್ಲವಿಯನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು, ರಗಳೆಯಂತೆ ಸಾಲುಗಳ ನಿರ್ಬಂಧವಿಲ್ಲದೇ ಸಾಗಿದರು. ಕೋಲು ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಏಳೆಯನ್ನು ಹೋಲುವ ದ್ವಿಪದಿಯನ್ನೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಳಸಿದರು. ಪ್ರಾಸ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟುಬಿದ್ದು ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಕೃತಕಗೊಳಿಸಲಿಲ್ಲ. ಹಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಜನಪ್ರಿಯ ರೂಢಿ, ನಂಬಿಕೆ, ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಅವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರು.

ಇವರ ಎಷ್ಟೋ ಹಾಡುಗಳು ಭಾವತೀವ್ರತೆಯ ಕೊರತೆಯಿಂದಾಗಿ ಉನ್ನತಮಟ್ಟಕ್ಕೇರದೆ, ತಳಮಟ್ಟದಲ್ಲಿಯೇ ಅಂಬೆ ಗಾಲಿಕ್ಕುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇವು ಕಲೋಪಾಸಕರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಖುಷಿ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಈ ಗೀತೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೈದೋರಿದ ದೇಶಿಯ ಸತ್ತ್ವ ಮಾನವ ಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಅಂಶಗಳು ನಮ್ಮ ಮನ ಸೆಳೆಯದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಗೀತೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕಾಣುವುದು

ಸರಳತೆ, ಗೇಯತೆ ಮತ್ತು ಅಕುಟಲತೆ. ಹಾಲಕ್ಕಿಗಳು ತಮಗನಿ
 ಸಿದ್ದನ್ನು, ತಾವು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಂಡದ್ದನ್ನು, ಕೂಡಿಮಾಡಿ
 ದ್ದನ್ನು, ನೋಡಿ ಕಲಿತದ್ದನ್ನು ಈ ಗೀತಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ ಮುಗಿಸಿದ್ದಾರೆ.
 ಇವರ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಈ ಗೀತಗಳು ಉರುಗೋಲು
 ಗಳು. ಸುಗ್ಗಿಯ ಕೋಲಾಟ, ಗುಮಟೆ ಪದ, ತಾರ್ಲೆ, ಬೆದ್ರುಂಡೆ
 ಮುಂತಾದ ಕುಣಿತದ ಹಾಡುಗಳು ಹಾಲಕ್ಕಿಗಳಿಗೇ ವಿಶಿಷ್ಟ
 ವಾಗಿದ್ದು, ಅವು ಇಂದು ಇತರರಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಸಾರವಾಗಿವೆ. ಬೇರೆಡೆ
 ಯಲ್ಲಿ ಸಿಗುವ ಅನೇಕ ಗೀತಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದಾದರೂ,
 ಭಾಷಾಭಿನ್ನತೆಯಿಂದ ಇವು ಬೇರೆಯಾಗಿಯೇ ನಿಲ್ಲುತ್ತವೆ.
 ಹಾಲಕ್ಕಿ ಒಕ್ಕಲಿಗರ ಶಿಷ್ಟಾಚಾರ, ಮತೀಯ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಇವು
 ಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಅನೇಕ ಹೊಸ ಬಗೆಯ ಗೀತಗಳೂ ಇಲ್ಲಿವೆ.

ಉಪನ್ಯಾಸ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆಯ ಇತ್ತೀಚಿನ ಪ್ರಕಟನೆಗಳು

- ೧ ಜಾನಪದ ಕಥೆಗಳು —ಎಲ್. ಆರ್. ಹೆಗಡೆ
- ೨ ಜನಪದ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಜೀವನ ಧರ್ಮ —ಪಿ.ವಿ.ಮಲ್ಲಾಪ್ಪ
- ೩ ಜನಪದ ಕಾವ್ಯ —ಗಿರಡ್ಡಿ ಗೋವಿಂದರಾಜ
- ೪ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾತೃ ವಾತ್ಸಲ್ಯ
—ಲೀಲಾವತಿ ಬಿ. ತೋರಣಗ
- ೫ ಜನಪದದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ಸಾಹಿತ್ಯ
—ಸಂಗಮೇಶ ಎಂ. ಬಿರಾದಾರ
- ೬ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಿರಿದರೋಳೆ ಪಿರಿದರ್ಥದ ಚಲಕ
— ಸಿಂಪಿ ಲಿಂಗಣ
- ೭ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ನೀತಿ —ಎಂ. ಎನ್. ವಾಲಿ
- ೮ ಶಿರಾಲಿಯ ಗೊಂಡರು —ನಾರಾಯಣ ಯಾಜಿ
- ೯ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಾಸ್ಯ —ಮೃತ್ಯುಂಜಯ ಹೊರಕೆ
- ೧೦ ಕನ್ನಡ ಜನಪದ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯ ನಿರೂಪಣೆ
—ಬಸವರಾಜ ಮಲಶೆ

ಪ್ರಸಾರಾಂಗ

ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಧಾರವಾಡ-೫೮೦ ೦೦೫